فکرمې سنډره شوه

ژوند له يې د امن ساز راوړے دے
فکر ته مې اوګورئ سندره شوه

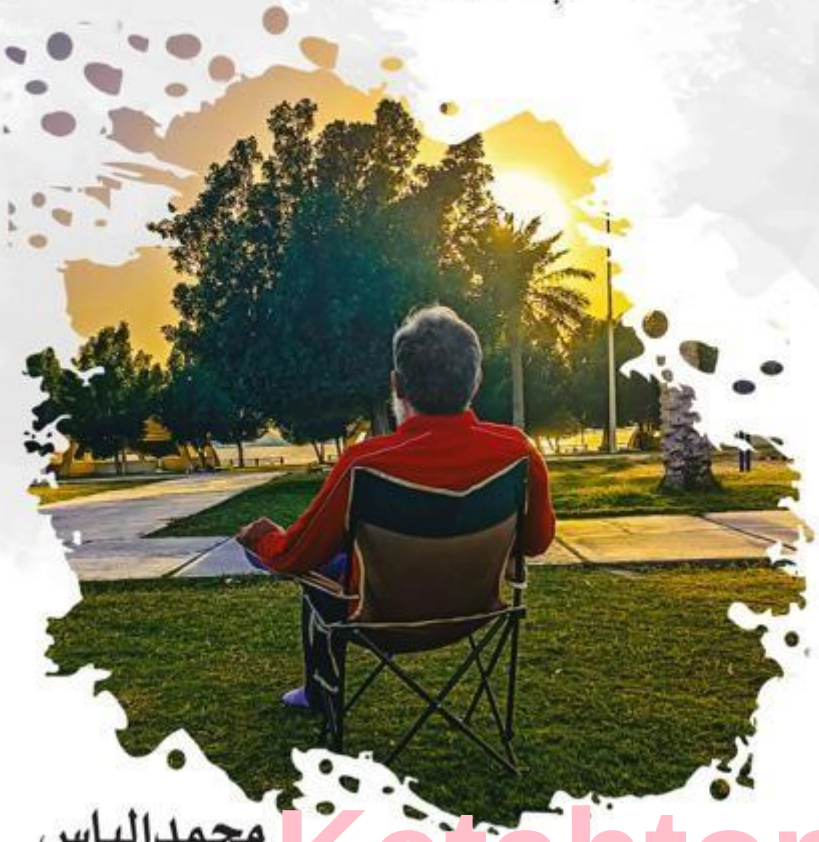

محمدالیاس

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر مې سندره شوه

محمد الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقوق دَ شاعر سره خوندي دي

دَ کتاب نوم ـــــ فکر مې سندره شوه

لیکونکے ـــــ محمد الیاس

موبائل ـــــ 03462860464

اي مېل ـــــ milyaskhan37@gmail.com

تعلیم ـــــ ماسټر میرینر

پېشه ـــــ جهاز راني

استوګنه ـــــ طوطه کان ملاکنډ

چاپ کال ـــــ ۲۰۲۳

شمېر ـــــ ۵۰۰

چاپ خانه ـــــ اعراف پرنټرز محله جنګي پېښور

کمپوزر ـــــ رضوان الله مومند
۰۳۴۰-۹۴۹۷۲۸۰

ټائټل ـــــ سجاد روغانے

بیعه ـــــ ۵۰۰ روپۍ

د لیکوال چاپ کتابونه

شورمې د قلم په ژبه راوله

د رڼا رنګونه

د موندلو درک:

❖ طوطه کان ملاکنډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د ښاغلي رحمت شاه سائل په نوم

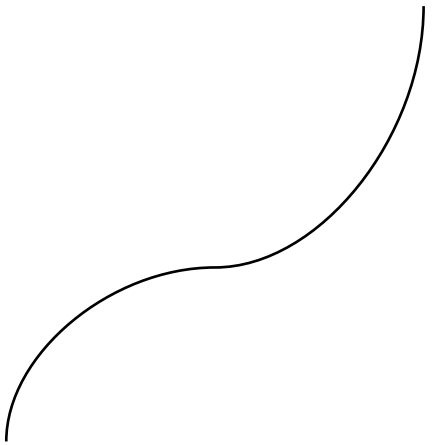

محمد الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر لیک

شاعري یوداسي فن دے چې انسان په کښې د معاشرے د اصلاح سره سره د خپل ژوند او چاپیرچل د مختلف حالاتو , واقعاتو, احساساتو, خواهشاتو او جذباتو د ځلا اظهار په دومره اثرناکه او جادوناکه ډول سره کړے وي چې قلم ورته د لیک په ارمان شي۔

دغسې زما قلم هم زما د ژوند د مختلفو حالاتو , واقعاتو خواهشاتو, احساساتو او جذباتو د ظاهرولو او د خپل ضمیر د اواز پورته کولو په لړ کښې د شعورد دریاب نه د لاشعور سمندر ته قدم کوز کړے دے کوم چې ستاسو د وړاندې دے۔

هسې خو ما د دغې سمندریز خیالونو د احساس د ښکاره کولو خپل پوره پوره کوشش کړے دے، خو بیا هم که څۀ کمے کوزے په کښې راغلے وي نو زۀ د هغې بخښنه غواړم، ځکه چې انسان د خپله وسه پورې پرې وي او ما خپل پوره وس کړے دے ۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل دغه کتاب کښې ما هغه پخوانۍ د هلکوالۍ غزلي او نظمونه هم چاپ کړي دي کوم چې ما په اولني دوو کتابونو کښې په دے وجه نه وے چاپ کړي چې ګڼې د اولس د پاره پکښې څه خاص پیغام نشته - خودا ځل چې مې پوره پنځلس شل کاله پس بیا اولوسته نو په دریم کتاب کښې مي د شاملولو فیصله اوکړه ځکه چې ما پکښې د اولس د پاره څه نه څه پیغام اولیدو

زه هیله لرم چې زما دغه زیار به یو خوا د پښتون اولس د فکر ترجماني اوکړي نو بل خوا به د پښتو ادب جولۍ هم څه نه څه فراخه کړي.

پاتې شوه دا خبره چې زما دا کتاب څومره معیاري دے نو په دغه اړه زۀ د خپل لیک د ښه او بد اړخونو ښکاره کولوذمه واري په ګرانو لوستونکو باندې پرېږدم ، چې هغوي څۀ فېصله کوي،

د الله په امان۔

ستاسو د رائې په انتظار
محمد الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

دواړه یو ځائے مې په زړۀ کښې رازرغون شوه
اوس علاج به مې د غم که د مستیۍ کړم

د حجاز د تلو اسباب هم راله جوړ کړه
چې مئین دې په دا هسې رنګ هستیۍ کړم

قطعه

عملونه ئې تباه شي برباد راشي
چې د چا په قول وفعل کښې تضاد راشي

د حیا نه مې تندے سجده کښې پریوځي
چې په نیمو نیمو شپو کښې دې یاد راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بې ننګه دي بې پته بې هنره شوه
ځکه راګوزار مې د نظره شوه

ژوند له ئې د امن ساز راوړے دے
فکر ته مې اوګورئ سندره شوه

ښکارې په وعدو خپله ستومانه ده
بانې کوې اوس نه راځې منکره شوه

زهٔ به ئې لاهور په شوندو ښکل کړمه
دوي که زما ځار د پېښوره شوه

زهٔ هم پسې داسې لېونے یمه
دا چې څنګ زما پسې اوتره شوه

ځکه هر سړے پرې سانډي سور کوې
ښکارې د الیاس! شان بې ضرره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داجي

الله ته درله سوال کوؤم بلها عمر دي ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډیر شه

امن له په صلح کښې
هم راسره جنګ کښې ئې
ژوند ځکه اسان ښکاري
ته راسره څنګ کښې ئې

نصیب دي شه سیالی دا د خندا عمر دي ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډیر شه

هر ځائے کښې وینمه ځما د پاره
ځانله دي بیا بیا شر اخستے داجي
په بوډاوالي کښې دي هم په اوګو
زمونږه غم په سر اخستے داجي

اخیر دي هم خائیسته شه په دنیا عمر دي ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډیر شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د ښه ژوندون سوالونه کوے
ته چې دعا د خدائ په در غواړے
تخت د سلیمان تري راله اوغواړے
هم تري راله بخت د سکندر غواړے

په ژوند رانه خوشحاله شه رضا عمر دي ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډیر شه

زه چې وړوکے وم پیسے مي غوښتے
ستا نه په لار کور او کوڅے مي غوښتے
الیاس رالوي شومه ځلمے شومه اوس
ګني لا نور به څه قیصے مي غوښتے

الله دي درله توان درکړي رښتیا عمر دي ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډیر شه

هائیکو

څو ځله مات شوے د وطن آئینه
الله دي نه کړي چې چوري چوري شے
غټان غټان در پکښې ځان ته ګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړۀ قرار زمونږه ,,, د زړګي سر ورانوې
ظالمه ولي رالـه ,,, ته پېښور ورانوې

په یو حالت کښې ,,, دي هم خوښ نۀ یمه
زما کافره حجره ,,, مشرک ممبر ورانوې

د دې نه ښه ده ,,, چې کعبه ورانه کړې
د بې اسرې خوښدو ,,, زړۀ او ځیګر ورانوې

اوس جوړوي به ,,, مرغۍ جالې چرته
زما په خاوره چینار ,,, زمونږ نختر ورانوې

په څومره ډلو کښې دي ,,, دا مونږه اوویشلو
د الیاس ! قام قبیله ,,, ښه په هنر ورانوې

یادګیرنه ..

د پېښور په پولیس لائن کښې د بمي دهماکې د خبر په اورېدو
۳۱ جنوري ۲۰۲۳ مدینه منوره سعودي عرب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نوي کال سحره

زړه مي باغ باغ کړه په سیالۍ راوړه د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه د نوي کال سحره

زخمي زخمي پر هر پر هر به نه ئې
مونږ که راویښ شو در په در به نه ئې
زما په سر به کاروبار شوے وي
ته به راځے خو ته خبر به نه ئې
ته که د امن نه بغیر راغلے
د نوي کال نوے سحر به نه ئې

د امن ناوي په ډولۍ راوړه د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه د نوي کال سحره

په هر اړخ او په هر لور غواړم
سوال درنه نه کوؤم په زور غواړم
غم دي د ځان سره سمبال کړه واوره
زه درنه دا ځل تنګ تکور غواړم
نور ارمانونه مي په زړه کښې نشته
پښتانه سیال په کلي کور غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ارمان راله ډالۍ راوړه د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه د نوي کال سحره

دا څو نیمګړي حسرتونه زما
پوره کړه دا ځل ارمانونه زما
نوري د غم پتې پري نه ایږدمه
ښه دي برخیره دا زخمونه زما
الیاس امید د خوشحالۍ لرمه
وائې رنګین کړه مانښامونه زما

ډکه د ګلو نه ژولۍ راوړه د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه د نوي کال سحره

قطعه

تېره ازغي به دې بد زخمي کړي
د ګلاب څانګې ته توپ څۀ له وهې
ګونګټه غلے کښېنه نۀ رسېږې
د اوښ غړانګې ته توپ څه له وهې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

منزل ته رسېدو له قافله چې جوړېده
نیمه کښې تري پاتې شو قیصه چې جوړېده

خان چې به مخوریز لره کارونه مخکښې اوکړه
سرکاره په پیسو به دې کوڅه چې جوړېده

ژړا په دغې راغله چې د کور خلق پکښې وو
زما د قام د قتل منصوبه چې جوړېده

قرباني دي عبث لاړله ظالمه نیت دې بد وو
د غټ اختر په غوښو کښې حصه چې جوړېده

هاغه ننګیالي یاران مي نشته دے ملګرو
محفل کښې به زما پري دبدبه چې جوړېده

تا امن یادولو نو ستا سوچ پکښې سنګسار شو
الیاسه! د فکرونو تماشه چې جوړېده

۱۱جنوري ۲۰۲۳--- دمام سعودي عرب

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سکون وي او قرار په ښار کښې ګرځمه
زه چې د سرکار په ښار کښې ګرځمه

دا ئې جوړي فیض د عقیدت دے چې
ملنګ ئې زه سردار په ښار کښې ګرځمه

مور رالـه په سر لاسونه ایښي دي
زۀ چې دا ګلزار په ښار کښې ګرځمه

خدائے رابانـدې دومره مهربانه دے
پلار سره د یار په ښار کښې ګرځمه

ښکاري د واپس تلو ورځ ئې راغلله
الیاس! چې ئي بیمار په ښار کښې ګرځمه

مدینه منوره فروري ۲۰۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځائے په ځائے یې زیان داسې راکړے دے
زلفو یې زندان داسې راکړے دے

زه ئې د اولس د زړۀ سلطان کړمه
خوي رالـه یزدان داسې راکړے دے

کټ کښې چرته کوزه سر ته نۀ کښینم
خلقو رالـه شان داسې راکړے دے

مونږ ته ئې د ژوند لاره ښودلې ده
خدائے رالـه جانان داسې راکړے دے

تندر د غریب په کور راوارتوي
بخت رالـه اسمان داسې راکړے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـا نـه بغېرژونـد کښـې د بـل چـا نـه شـے
قسـم يـې پـه قـران داسـې راکـړے دے

هر ځـاے کښـې د امـن سـره يـاد شـومه
ژونـد رالـه تـاوان داسـې راکـړے دے

چاتـه مـې مغـروره سـر راتيـټ نـۀ کـړو
خـداے رالـه ايمـان داسـې راکـړے دے

الیـاس! دوخـت جـابر تـه نېـغ ولاړ يمـه
فکـر رالـه تـوان داسـې راکـړے دے

هائیکو

نـه پـري د پاسـه د بنګـړو بـه راځـي
نـه بـه سـل پـوري شـي پـه تـا لا ليـه
د خپـل ځـادر سـره چـي خـپے غـزوے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـال زمـا هم ســر زمـا ,,, ځـار شـــۀ تر دلبر زمـا
ځـار شـــۀ تر دلبر زمـا ,,, مـال زمـا هم ســر زمـا

ځم چې ئې دیدن وکړم ,,, ډېر راته یاد شـوے دے
ډېر راته یاد شـــوے دے ,,, هغه د زړۀ ســر زما

بوسې به درنه واخلمه ,,, زړۀ مې درته شـوے دے
راشـــه پـه خنـدا خنـدا ,,, خوالـه تـه لږ زر زمـا

مۀ ږده پرې مرهم راله ,,, پرېږده چې ښـۀ اوسـوزي
پرېږده چې ښـــۀ اوســوزي ,,, زخم او پرهر زمـا

لر زما هم بر زما ,,, الیاس وایمه ښاد دي وي
الیاس وایمه ښاد دي وي ,,,لر زما هم بر زما

روټرډیم - هالینډ ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په سترګو کښې مې سترګو ته مو سپړه چې راځې
په زړۀ مې لکه غشے ورخښپړه چې راځې

زۀ په هر قدم لکه پتنګ به درنه زار شمه
ته لکه د شمعې شان بلپړه چې راځې

ستا د ښائېست غټه نخښه دا ده پښتنې
ناز کوه ادا کوه شرمپړه چې راځې

زۀ به مې پرې زړۀ له ټکورونه ورکؤم
ته راته د ورایه نه خندپړه چې راځې

پرپړده چې اورونه ئې په زړۀ بل شي نور
رقیب ته مې په لاره کښې ځلپړه چې راځې

لا خو وړه ئې د چا شک دربانديې نۀ راځې
په لاره کښې حیرانه مۀ ودرپړه چې راځې

الیاس غوندې کافر ته ئې د ایمان لاره ښودلې ده
په حسن دې غرور کوه نازپړه چې راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق او باطل

باطل ته باطل وایم که باطل وي
حق ته حق وئیلے نۀ شم په ناحقه

په حقه که باطل وي باطل ښۀ دے
حق ته مۀ وایه باطل ورک شې احمقه

زندګي او بندګي

دومره راته پته ده سجدې ورته کول دي خو
نور تړې خبر نۀ یم بندګي څه ده؟

مینه ده وفا ده که جفا ده تش دردونه وي
لږ مې تړې خبر کړه زندګي څه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ماته په سرو شوندو کښې بېګا ربه
غلے موسېدلے وو اشنا ربه

هغه طبیب یارمي هم قاتل شولو
جوړ مې شۀ پخپله مسیحا ربه

ولې دې د مینې لپونے کړمه
خلق راپسې کوي خندا ربه

دا د دنیاګۍ مینې نیمګړې وي
زۀ به یادؤمه صرف تا ربه

واړه د دنیا خدایان هېر کړمه
په ژبه چې مې راشي الا لله ربه

سترګې که فرعوني مې اشنا لري
زړۀ مې ورته کړے د موسیٰ ربه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبر چې د دې نړۍ نه ورک کړمه
ستړګې مې همېش لرې بینا ربه

ما هم د غنې د خیال ملګرے کړې
اے د ستر رحمان او لوړ حمزهٰ ربه

ژوند کښې رالړه نور او رڼا راولړه
اے د توري شپې او سپین سبا ربه

څوک چې بل له تاسره شریک ګڼي
کیږي پرې قسم دے چې غزا ربه

لږ مقام دې خپل الیاس ته هم ورکړه
اے د لوئے الیاس د لوئے عیسي ربه

مډګاسکر۔ اېسټ افریقه ۲۷ مارچ ۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړګے مې پســې چوي خدایه چې ښــکلي نۀ راځي
نــو ولــي نــۀ راځــي مــحــفــل تــه ولــي نــۀ راځــي

پــه حجره جومــات مې یــاد کړې نور بــه څــه وایم
رقــیــبــه مــالــه بــل شــانــي کــنــځــلــي نــۀ راځــي

رنګونه ئې اشــنا ســتا د رخســار چرته لیدلي وو
دا ځکــه خو ســپرلے د خونــد پــه کلي نــۀ راځي

د مــیــنــې لــبــونــي بــه ورتــه څــنــګ وایــو مــلــګرو
خــوارۀ وارۀ پــه لار چې ځــنــګــیــدلــي نــه راځــي

ربــبــاره دروغ مــۀ وایــه ربښــتــیــا خــبــره وکــړه
لږ شــور ئي د بنګرو وي دومره غلي نــۀ راځي

راځــه چې د قــاتــل اشــنــا کوڅې لره دې بوځم
الــیــاســه کــه دې ذهــن تــه غــزلــې نــۀ راځــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یو خوا خندا بل خوا خفګان وینمه
په یو زړګي کښې دوه خوبان وینمه

ستا په خندا کښې ستا نه ورک شو مه زهٔ
اوس چې تا ګورمه نو ځان وینمه

نظر د مینې رالـه مینې تیز کړو
په یوه لحظه کښې درست جهان وینمه

ولې تپوس کوې زما د ستړګو
چې آئینې ته دې حیران وینمه

قاصد مي د ورایه هسې نهٔ خوښیږي
الیاس پکښې نخښې د جانان وینمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چرته غزل چرته نغمه به شمه
مخامخ مۀ ګوره لمبه به شمه

چې راته ګورې نو پټ پټ ګوره
چرته سپرلے چرته وږمه به شمه

تاؤ دې نظر له دومره مۀ ورکوه
چرته بې خود چرته نشه به شمه

ته که راګورې نو راګوره اشنا
زۀ که درګورمه اودۀ به شمه

زۀ خو بس ستا د وجې زۀ یادېږم
که ته رانغلې وایه څه به شمه

د زړګي رنځ مې هسې نۀ رغېږي
که تا لږ وخاندله ښۀ به شمه

الیاسه دا رنګې اشعار مۀ لیکه
چرته سائل چرته حمزه به شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راشـــه چې ټکور شـــې په ما ګرانه تهٔ به چرته ئې
خوږ زړهٔ مې ســـلګی وهي جانانه ته به چرته ئې

ســـتا د ســـپین رخســـار هغه لمبه مې یاده شـــوې ده
یـــه د نـــور بـــڅرې مـــاهتـــابـــانـــه تـــه بـــه چرتـــه ئې

څنګ به د هجران شپو کښې خندا د وصال ګورمه
هر خواتـــه غمـــاز دے یـــه درمـــانـــه تـــه بـــه چرتـــه ئې

ســـتا نه ښـــکلے نهٔ ګڼمه دا د ښـــکلا ګانو ښـــار
ډېر راتـــه یـــاد ډېرې طوطـــه کـــانـــه تـــه بـــه چرتـــه ئې

ســـتا د یاد په کلي کښـــې مې فکر رازلمے شـــولو
ســـوچ مې غزل خوان شـــولو ارمانه ته به چرته ئې

هســـې هم ګلشـــن مې د امـــبـــد تـــالـــه والـــه شـــولو
بندي مې کړه درځم درلـــه زنـــدانـــه تـــه بـــه چرتـــه ئې

الیـــاس! درنـــه خپـــل حق غواړي ســـوال نـــهٔ کوي
ســـپرلے دې را نه وړے دے خزانه ته به چرته ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حســن لېوني تــه ئې بــار بــار ســوچونو وړے یم
بیا نرګســي ســترګو ته د یار ســوچونو وړے یم

تــه خو خبــر خزانــه د ازغــو نــه بغــېر نــۀ راځې
زۀ دې تــګ راتــګ تــه بهــار ســوچونو وړے یم

نــۀ خــاندي بس یــه ملګرو نور دې مــاتــه خــاندي
لا ئې غرغنډو تــه د رخســار ســوچونو وړے یم

تــۀ راتــه ســاقي ګورے جامونــه چرتــه رانــۀ کړې
لا د مســتو ســترګو د خمار ســوچونو وړے یم

ټوپــک او قلم دواړه مې خوارې خوارې ملګري دي
ناست یمه شولګره کښې د ښکار سوچونووړے یم

چغې د الیــاس د پرهرونو بــه ســړې بڼې څنــګ
پېښغلې ولولو تــه د نګــار ســوچونو وړے یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستر ګه د سبا په توره شپه کښې ځلېدلې ده
یا چرته لیلیٰ راته د بامه خندېدلې ده

څنګه به د بل غېږې له ځي که پښتنه وي
ټول عمر زما سره ملګرو اوسېدلې ده

ښکاري چې زمونږ کلي ته بیرته راراوانه ده
نن مې په سحر کښې ګسه ستر ګه رپېدلې ده

ځې چې د وطن ناوې په سرۀ ډولۍ کښې راولو
نن مې غیرتي وینه په تن کښې جوشېدلې ده

ماته خو ئې پټ پټونے اوسه پورې یاد دے
ستر ګو ته مې نۀ ګوري زما نه شرمېدلې ده

خپل مې کړه جانانه زۀ خوستا هغه الیاس یمه
دا چغه مې هر ځائے کښې د زړه نه راختلې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دواړه پـه یـو ځـائـے وے ډېر بـه ښـــۀ وے نـو
بـس خـو چـې یـو تـۀ وے او یـو زۀ وے نـو

نـۀ بـه دا دردونـه وو او نـۀ بـه دا غـمـونـه وو
چـرتـه ورکـوټـوالـي کښـــې چـې مـړه وے نـو

ولې به مې خله کښې ستا خائیست ته اوبۀ نۀ راتلې
تـــــۀ د امـــــرسې نه هـــــم خـــــوږه وے نو

بـیـا بـه درتـه نـۀ ګـورمـه خـبـر دے خـو
مـړه کـه پـه دې بـانـدې خـفـه وے نـو

یـه رقـیـبـه چـرتـه وې قـاتـل اشـــنـا راغـلـے وو
تـا بـه هـم لـیـدلـے وو خـو نـۀ وې نـو

هســـې نـور نـازونـه اداګـانـې راتـه مـۀ کـوه
مـا وې زړۀ درکـومـه خـو وړه وې نـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـا جوړې رقیـب دې چرتـه لاره کښـــې رټلې وۀ
یـا دې چـرتـه څښـــلـي وو چـې ســـره وې نـو

نـۀ راتلمـه ځکـه دې اشـنـا دیـدن لـه نـۀ راتلم
تـۀ مـې پـه خـیـالـونـو کښـــې پـرتـه وې نـو

خـبـر دے کـه ګونګے شـــم پـروا نشـــتـه دے
بس چې ســترګو ســترګو کښـــې کـاتـه وے نو

مـا بـه هم د خلقو نـه پـه غلا بـانـدې دروکتـل
تـۀ چـې بـه زمـا پـه تـمـاشـــه وې نـو

ما لکه پتنګ به دې طواف د ســپین رخســار کوؤ
تـۀ چـې بـه د شـــمـعـې شـــان لـمـبـه وې نـو

بیا به د الیاس په زړۀ کښـــې یره د بېلتون نۀ وه
بـس چـې زمـونـږ داســـې تـلـه راتـلـه وے نـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګرانه ثبوت ئې کړه لوخړې نۀ دي
کومې خبرې مې ستا وړې نۀ دي

چې لبونې هم په کښې ځائے نۀ مومي
دغه صحرا نۀ ده دا شړې نۀ دي

دا خو زما د زړۀ لوګي دي اشنا
په چاپېرچل ماحول کښې لړې نۀ دي

بې د منته رضا کیږي چرته
لا مې جرګې وړاندې کړي نۀ دي

بیا رقیبان ولې په ما خبروے
چې ارادې دې راته خړې نۀ دي

چې ستا په نوم ئې قربان کړے دے سر
ژوندي دې خدائیګو هغه مړې نۀ دي

الیاسه منډه خپر خبر ئې واخله
لا دې د پښو تناکې ستړې نۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خبره دا مې د زړګي خوښه وه
ستا د نظر ئې سادګي خوښه وه

نن چې په کلي د ببلتون غږ شو
دغه به ګرانه د مرګې خوښه وه

کلے پرېږدمه چرته ځمه درنه
جانانه ستا هم بې ننګي خوښه وه

چې ستا په در کښې مې سوالونه کول
زما دا خپله ملنګي خوښه وه

د اشنا مخ ته دې سجدې ونۀ کړې
الیاسه څنګ دې بندګي خوښه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هر وختي مستي غواړمه خوند غواړم
زه ليونے شوے يمه ژوند غواړم

لږ شاني د امن نندارے له ځم
لږ په پرهرونو مي پيوند غواړم

زه په خپله خاوره هر پښتون لره
فکرونه د ملالي د ميوند غواړم

جنګ مي د مرګي کور ته راغلے دے
زه په خوب اوده ولي مړوند غواړم

خود سره زړه د بل خبري نه مني
دا ځکه د خپله ځانه پند غواړم

الياس له چي په فکر لګوي بنديز
دا ظالم جابر په قيد کښې بند غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

داغ د تهمت چې مې د مینې په لمن پاتې شو
د زړۀ ارمان مې ارمانونو ته غمژن پاتې شو

تا خو وخکے قدرې لږ ژوړوو نۀ دې وکړه
زما معصوم معصوم ارمان په زړۀ دفن پاتې شو

ستا د جبین د مسکي خال په نندارہ وو مه زۀ
د فکر ټال مې په خیالونو کښې وبرژن پاتې شو

د ژوند اوږدې ترخې لمحې به مې تېریږي څنګه
وړوکے خیال که مې بغېر ستا د دیدن پاتې شو

خلق په مینه کښې سرونه صدقې ګرځوي
الیاسه ستا نه په کښې کلے کور وطن پاتې شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دیدن تږے دې جانانه په کتو مړوه
ما په راتګ دې د وصال په شوګیرو مړوه

لږ مې نزدې کړه ځانته مینه بې تولې راکړه
ساه رانه خپړې ما د شونډو په بوسو مړوه

زهٔ ئې قسم دے په دې نهٔ یمه که هر څنګه وي
جام مې نسکور کړو ما د سترګو په کاسو مړوه

پخوا به ستا په ګودر ناستي ما له ژوند راکوو
اوس مې په شړنګ ګلي بې شانه د بنګړو مړوه

په الاهو کښې دلاسه نهٔ شو زړګے د الیاس
لکه ماشوم ئې د دیوانو په قیصو مړوه

پورټ راشد دبی ۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

ماتې د خوږ زړګي نغمې مې نۀ کړې
ګل مې کړه ګل مې کړه سپرلے مې نۀ کړې
اسره مې هر ځائے کښې په تا کړې ده
چاته په ژوند کښې بې اسرې مې نۀ کړې

دعا

خدایه داسې لېومے خمار مې ګډ کړې په ژوندون کښې
چې نۀ زۀ د چا غماز شم نۀ مې بل سړے غماز شي
دا ارمان که مې پوره شو نو قسم دے لویه خدایه
هر پرهر به مې سپرلے شي هره چغه به مې ساز شي

سپرلي

یا خو دا ټول چمن رنګین کړه رالـه
یا خو مې زخم لـه دردونـه راوړه
سپرلیه تش دې راتلـه نۀ منمه
جولۍ دې ډکه د ګلونو راوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کله مې ژوند شي کله دار ملګرو
د یار د زلفو هر یو تار ملګرو

چې راته ګوري او زاریږي رانه
وښمه چې زار شمه ترې زار ملګرو

لږ ترې پوښتنه د اشنا کوؤمه
اوګورئ څه شولو ربیار ملګرو

پردو نه ولې ګیله مند شمه زهٔ
خپل مې ازغي شوله د لار ملګرو

تاب مې نظر کښې د کتو نشته
لمبې ئې خیژې له رخسار ملګرو

صفا انکار دې راته وکړي اشنا
خبر دے که نهٔ کوي اقرار ملګرو

الیاس به ولې اوښکې نهٔ څڅوم
بیا ئې په زړهٔ وریږي یار ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند کښې مې سیالی لره مسکا ته ورځې شمارمه
د چا په انتظار ېم دا زه چا ته ورځې شمارمه

ژوند خو د ترخو نه بغېر هیڅ په ما پېرزو نۀ کړه
مرګه زر رادرومه زۀ خو تاته ورځې شمارمه

زېرے د راتلو پرې چا د ښکلي جانان کړے دے
سترګو له خوب نۀ ورځي اشنا ته ورځې شمارمه

رنګونه ستا د شوخ رخسار تري ځم راټولۀمه
ښکلي سپین سحر نوي سبا ته ورځې شمارمه

هسې د الیاس په لېونی مینه شکمنه ئې
ستا د در ملنګ یم صرف تاته ورځې شمارمه

پورټ راشد دبی ۲۰۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درنه لوګے چې په هر لور شومه زهٔ
بیرته نغمه شوم بیرته شور شومه زهٔ

ستا مسیحا نظر مې ونهٔ لیدو
د خپل پرهر په چغو سور شومه زهٔ

د لېونتوب جامې مې وشلولې
نهٔ د صحرا شوم نهٔ د کور شومه زهٔ

د مینې لاره رانه ورکه شوله
ستا د تهمت په ټکو تور شومه زهٔ

ځمه مانې د ستمګرو سپزم
خدایه لمبه شومه سور اور شومه زهٔ

ستا د ښائست ګلان به وخاندؤم
لکه سپرلے په وطن خور شومه زهٔ

ستا د عرفان په مطلب پوهه شومه
چې دې په در ربه نسکور شومه زهٔ

د خپل الیاس قدر مې ونهٔ کړلو
خپلې پښتو ته مې پېغور شومه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سلګۍ مې زړۀ کښې په درزا شوې یاره څه دې وئیل
ښـۀ ده په خپله چې رضـا شـوې یاره څۀ د ې وئیل

ما وې بهانه به جوړوې چرته رخصـت به اخلې
نظر دې ټیټ کړو په خندا شـوې یاره څۀ دې وئیل

د حیرت کرښې دې په مخ باندې خورې غوندې وې
چې آئینې تـه پـه ځلا شـوې یـاره څۀ دې وئیـل

پـرهـر مـې وازه خـولـه ازغـو تـه د خـزان ژړلـه
د ګل پـه ژبـه چې ګویـا شـوې یـاره څه دې وئیـل

سـتا اشـارو باندې زۀ نۀ پوهیدم سـاده وومه زۀ
قدم دې ونختو په شـا شـوې یاره څۀ دې وئیل

تـا بـه دروغ دروغ ګـنـلـې د الـیـاس خـبـرې
وعدې د مینې مو رښـتیا شـوې یاره څه دې وئیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړۀ نــه اه مــې بــې قــراره اوځــي
چــې ســتــا یــادونــه تــرې دلــداره اوځــي

تــا پســې ځم بــه پــه دې دشــتــو دشــتــو
خــبــر دے کــه ســاه رانــه پــه لاره اوځــي

تــۀ چــې رانــۀ شــې پــه مــا ګرانــه اشــنــا
اوښــکــې د ســتــرګــو مــې بــې واره اوځــي

کــه پــه خــنــدا شــوې پــه مــحــفــل کښــې راتــه
دا رقــیــبــان بــه ټــول د قــاره اوځــي

داســې ســتــا نــوم زمــا پــه خــولــه راشــي
لــکــه نــغــمــه چــې د ســتــاره اوځــي

ژړېــږه مــۀ ګــلــه زمــا د ســتــرګــو
هســې نــۀ اوښــکــه ګــنــاه ګــاره اوځــي

چــې خــلــق اووائــي د چــا بــه ئــې تــۀ
نــوم ســتــا د خــولــې مــې بــې اخــتــیــاره اوځــي

الــیــاســه ورشــه نــن جــرګــه پــرې وکــړه
چــرتــه پــه زړۀ کښــې کــه ئــې لاره اوځــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا ستا په مینه کښې رسوا به شمه
چرته جانانه په ژړا به شمه

تر څو چې یاره د خپل ځان نۀ یم
تر هغې مۀ وایه چې ستا به شمه

تۀ خو رانۀ غلې بې پښتو وختې
خبر دے پښتون یمه زۀ رابه شمه

که تۀ راځې بابا کښې سوال کوې نو
زۀ منجور د پیر بابا به شمه

د هر چا مخکښې راته مۀ قاربرہ
یاره د خلقو د خندا به شمه

الیاسه جرګې ورپسې بیا ولبرہ
پرون ئې وئیلي چې پخلا به شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســـاقي دې ړوند شـــي مـېخـانـه دې نـۀ وي
ســـتـــرګـــې راواړوه نشـــه دې نـــۀ وي

اشـــنـا رقـيـب کـه دې ډېـر ولـمســـوي
بـد خـو بـه نـۀ کـوې کـه ښـــۀ دې نـۀ وي

وړوکے نـۀ يـم چـې دهـوکـه بـه مـې کـړې
نـظـر دې ټـيـټ ســـاتـه کـه زړۀ دې نـۀ وي

چـې مـرور اشـــنـا پـخـلا پـرې نـۀ شـــي
ژړا دې ورکـه شـــي نـغـمـه دې نـۀ وي

تـاتـه ســـجـدې د تصـــور مـزه کـړي
کـعـبـه دې نـۀ وي بـت خـانـه دې نـۀ وي

الـيـاس پـرې زړۀ ټـکـورؤمـه ګـلـې
لـړه تـرخـۀ شـــۀ کـه خـوارۀ دې نـۀ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړګے چې په ګوګل کښې مې حېران راسره وۀ
تصویر د مستو سترګو د جانان راسره وۀ

جرګې ئې رالـه واړه نا امېده وې لیکلې
دا ښۀ ده چې په لاسو کښې قرآن راسره وۀ

دا ستا چې ارداه د تلو ئې دومره زر بدلـه کړه
فطرت مې ملګرتیا وکړه باران راسره وۀ

والله ګنې زمانه په ژوندون د هېرېدو نۀ دے
هر ځائے رقیب غماز وۀ هر شېطان راسره وۀ

شهرت دې د ښائست ګلابه هسې نۀ منې
ستا غم کښې ژړېدلے ټول جهان راسره وۀ

الیاس به تړې نۀ زار کړمه ژوبل مینه د زړۀ
ملګرو که ملګرے مهربان راسره وۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوب وینم اشنا خوبونه نۀ وینې
ما په شان زما خوبونه نۀ وینې

زۀ ورپسې لاړمه مجنون شومه
ته لا د لیلي خوبونه نۀ وینې

پاڅه لېونیه اوس ئې پرېږدوه
ته به ئې لا سبا خوبونه نۀ وینې

څنګه به د ژوند دا ستړې لار وهې
ته چې د اشنا خوبونه نۀ وینې

هسې په دروغو کښې ژوند تېر نۀ کړې
الیاسه که رښتیا خوبونه نۀ وینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

کوي نن تاته د خوارانو ګیلې
زما قلم د غریبانو ګیلې

په وړې خبټه در په در ګرځو
وائي تر څو به مونږ نهر ګرځو

راکړه سپرلے مونږ له خزان دې واخله
واخله د غم نه ډک جهان دې واخله

چې په کښې ښځ په خوشحالۍ تېر کړو
دوه ورځې ژوند مونږ په سیالۍ تېر کړو

چې په کښې مینه د دلدار وکړو
هم په کښې ستا ذکر اذکار وکړو

نو خدایه ژوندون رالـه لږ نور راکړه
کمزورو متو له مې زور راکړه

پېښور ۱۹۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټون (ازاد نظم)

په لټون ئې ګرځېدمه
خلقو وې راته چې نشته
ما وې شته دے شته دے شته دے
خلقو وې راته چې نشته
ما وې خبر دے بس که نشته
خو دا زړۀ مې راته وائي
څه خو شته دے څه خو شته دے
که څۀ نۀ وے بیا به نۀ وے
دا د شته او نشت خبرې
خلقو وې که شته نو څنګ دے
ما وې نور ښکلا او رنګ دے

انجام

رو اخله قدم ګرانه مقام دې تورې خاورې دے
دومره غرور مۀ کوه انجام دې تورې خاورې دے
ورشـــه لږ پـه در کښـــې ئې پـه چغو چغو وژاړه
صـــبر تورابـانـه ګـل انـدام دې تورې خـاورې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو

یـا بـه د ګریوان دا څو تـارونـه پســې وشــلؤم
یـا بـه مـات زړګي لـه د فکرونو جـامې جوړې کړو

نور دا د وطن بوټي لغړ ســوغړ لیـدے نـۀ شــم
ځۀ چې دې وطن لـه د ګلونو جـامې جوړې کړو

اختر

په خاوره پښتنه چې مې د امن ځادر خور کړمه
دومره زور مې نشــتـه دے زۀ پـه اختر څـۀ کووم

زۀ یـو لـېونے شــان مســافـر یـمـه مـا مـۀ چـېړۀ
کلے کور مې نشته دے زۀ په اختر څۀ کووم

کراچۍ کښې د اختر په شپه ۱۹۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې لاهو دې کړم د مینې په دریاب کښې
ولې مخ دې رانه پټ کړو په حجاب کښې

ځم چرته صحرا کښې ځانله ښکلے اشنا ګورم
ته ورځه ناصحه ګوره ئې کتاب کښې

یو امید په زړۀ د خپل ارمان لرمه
دا چې اورم د شباب نغمې رباب کښې

خدایه ولې مې سپرلے درنه غوښتلو
نزاکت نه وۀ ازغي وو په ګلاب کښې

د پټکي خاوند به نۀ شې اسان نۀ دے
خر که اودروے هزار ځله محراب کښې

د جانان د در دربان مې کړه خالقه
نور خیالي تصویر لیدے نۀ شم سراب کښې

د سیالۍ راحت ژوندون مې په نصیب کړې
الیاس نۀ شم سوزېدلے په عزاب کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

یـــو دې ژونـــد د مســـتـــۍ راکـــړو
بـــل دې ټـــول خـــمـــار خـــمـــار کـــړم

یـــو دې ســـتـــرګـــې بـــیـــنـــا راکـــړې
بـــل دې زهٔ مـــئـــیـــن پـــه یـــار کـــړم

یـــو دې زړهٔ د خـــودۍ راکـــړو
بـــل دې تـــږے د دیـــدار کـــړم

اوس چې ستا په د ر وهمه زهٔ خالقه
خـپـل ژونـدون لـه یـوه چـغـه د ســیـالـۍ

نو ســتـا مخلوق راتـه تندے د کربنـــو ډک کړي
چـې زهٔ غـــوارم ســـتـــا نـــه امـــن د نـــړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاډګیرنه

په مینه مینه او اداب ټنګوو
خپلې نغمې به په رباب ټنګوو

ډېر د ازغو سره مو اوپاللـــه
اوس به سرې پانې د ګلاب ټنګوو

دوي دې حرام شوده څکوي په بچو
مونږ به جائز حلال شراب ټنګوو

اوس به پردې وینې دوي څنګه څټي
مونږ چې د خپل اختیار کتاب ټنګوو

اوږدې تسپې چې د ریا ساتي
دغه ملا به د محراب ټنګوو

پردے محل به وي تر کومې ورځې
ځئ چې جونګړې د احباب ټنګوو

اوس به دا خوار اولس پخپله راځي
مونږ چې نغمې د انقلاب ټنګوو

دغه دستور د الیاس خوښ نۀ دے
ځئ چې جنون د خپل شباب ټنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راځه جانانه راشـــه خوشـــحالۍ دي نور څۀ نۀ دي
وهم ئې ستا په غېږه کښې سلګۍ دي نورڅۀ نۀ دي

ســبا بــه ګورے نۀ یمــه نن راشـــه پــه خنـدا یمــه
یو څو ورځې مې پاتي د ســیالۍ دي نور څۀ نۀ دي

ته ورسـره راشـه چې رنګین سـپرلے ترې جوړ شـي
ګل شوي په چمن کښې مې کلۍ دي نور څۀ نۀ دي

مرهم پرې رالـه کېږده پرهرونـه ترې جوړیږي
غمونـه مې پـه زړۀ بـاندې دلۍ دي نور څۀ نـۀ دي

جانانه د ســرو ســترګو خمارونه پکښـــې ګډ کړه
محفل کښې په شړنګاراته پیالۍ دي نورڅۀ نۀ دي

الیـاســـه ! د وا پس را تلو خبر دې ورتـه او کړه
ولاړې درتـه پېغلې پـه بلۍ دي نور څـۀ نـۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خپل ناترسه زړۀ نادان تپوس د چا نه وکړم
مینې حېران کړمه حېران تپوس د چا نه وکړم

ستا د قاتل چنګښز نظر که د سپېره تندي نه
د خپل ریښې ریښې ګریوان تپوس د چا نه وکړم

هر چا پېغور د مینې راکړو هر چا ورتلم
اوس د ښائسته ښکلي جانان تپوس د چا نه وکړم

پردے وطن دے ټول اغیار دي په کښې یه ملګرو
زۀ د خپل کلي طوطه کان تپوس د چا نه وکړم

وخت هم د خپلو نا کړدو انتها وکړه په ما
اوس د زخمي زړۀ د ارمان تپوس د چا نه وکړم

خدایه په دین او دنیا دواړه دې ملیان قابض دي
د ژوند ټپو له یه قربان تپوس د چا نه وکړم

تا د اوږدو زلفو په تال خوندونه راکړه اشنا
الیاس د صلیب دار او زندان تپوس د چا نه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلي ته

د مست رنګونو نه دې زار سپرلیه
چې ورله ګل وینم رخسار سپرلیه

زاړۀ زخمونه مې ورغلي نۀ دي
لږ دې ګلان شیندہ په وار سپرلیه

په خپل پرهر به ژبه نۀ ږدمه خو
که ته مې درد له شې قرار سپرلیه

د مات زړګي نغمې به ماتې نۀ شي
که ته نغمه شې تۀ ستار سپرلیه

چې لامبوزن خیال مې لاهو کړمه پرې
لږ خو چپه شۀ لږ ابشار سپرلیه

الیاس به ژوندون په شوګیرو تېروي
ستا د راتګ په انتظار سپرلیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د سترګو د مسکا له برکته
یم خلاص شوے د جنجال او مصیبته

د بل چا نه وایه څۀ له ګیله مند شم
تا په خپله رسوا کړے یم قسمته

چې وعدې پوره کولے اشنا نۀ شې
په محفل کښې راته مۀ ګوره نور ښکته

د ستم دغه ترخې لوبې دې پرېږده
لږ مې اوګوره دې سوي شانتې زړۀ ته

ستا خوږو راته د ژوند تراخۀ سبوا کړه
ما پخوا توبه ویستلې وه الفته

په ګرېوان کښې مې نور ځائے د شلېدو نشته
ځۀ ورکېږۀ ما نه څۀ غوارې غربته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا به جام د زهرو ورله نوش کړم
اے ساقي که راکوې ئې بې منته

شېخه وروستو به جمات ته دواړه ورشو
لا وزګار نۀ یم د خپله عبادته

د مړ رور غوښې به څنګ چیچې په غاښو
خوله ساته دې په هر ځائے کښې له غیبته

چې قدم به پرې د مینې اشنا کیږدي
لا تراوسه دې الیاس ! ګورمه ورۀ ته

قطعه

خلق به پرې هسې د ارمان د قاتل شک کوي
مونږ له خو مسکا ئې د ژوندون زهرے راوړے دے

شپه د هجر ستړي ده او مینه په کښې ګورمه
سترګو کښې ئې بیا د سباؤن زهرے راوړے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

ساقي راواړوه شومتوب پرېږده
لا خو نشه زړګے خمار مې نۀ دے

ځکه خو ویم چي انقلاب دي راشي
په خپل وطن کښې خپل اختیار مې نۀ دے

چې د غریب په غوښو شخوند وهي
داسې ژوندون هډو پکار مې نۀ دے

چې د بېوسوقتلِ عام جوړ وي
باغي یم نۀ منم سرکار مې نۀ دے

پېښور یونیورسټي۱۹۹۷

قطعه

یا به وخورم ککرۍ د دشمنانو
یا ودان به کړم صفونه د غازیانو
که آزاد مې وطن نۀ کړلو او مړ شوم
ماته مۀ وایئ نامه د شهیدانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

دا خو تۀ ئې چې په ما پورې خندا کړې
ګنې درست جهان زما د غمه ژاړي
د نظره چرته نۀ شې په ما ګرانه
په بار بار دې توکم مخ ته ځکه لاړي

وطن ته

شغلې په کښې د اور وي او که واؤره
ځمه ځم ورته په تا د ننګ د پاره
د اغیار قدم زغملے نۀ شم واوره
زۀ د خپل وطن په پاکه پاکه خاوره

قطعه

ترې ښۀ یم خدایه صبر رالـه راکړه
چې د شوم ساقي په جام کښې دې پېدا کړم
کلمه به هم پښتو کښې درته وایم
چې د نر پښتون په قام کښې دې پېدا کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ته مې زړۀ ته د خپل ځانه ډېر غریب ئې
ځکه ناز دربانديې کړم ته مې حبیب ئې

چې هم زړونه ماتوې هم ئې علاج کړې
نۀ پوهېږم ته لا دا څنګه طبیب ئې

اے پښتونه د ژوندون ترانې پرېږده
رسېدلے ته په برخه د سلیب ئې

خوشحالي مې د قسمت نه هر ځائے تختي
درد او غمه ته مې هر ځائے کښې نصیب ئې

اے الیاسه! د غټانو مینه پرېږده
بدقسمته یو پښتون ئې بل غریب ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ما وې زه پښتون یمه قتلیږمه
تا وې زه هم ستا په شان نړیږمه

ما وې خوشحالي ده زهٔ چې اوخاندو
تا وې چې غمګینه یم ژړیږمه

ما وې چې خوب وکړم په پستو لیچو
تا وې چې لاس مهٔ راوړه تخنیږمه

ما وې څهٔ چې یو بل له غاړې ورکړو
تا وې چې شیشه یمه ماتیږمه

ما وې تهٔ به ساز ئې زړهٔ کښې پروت زما
تا وې چې نغمه یمه خوږیږمه

ما وې څوک ملګرے به د ژوند لټوې
تا وې په الیاس! به راغوړیږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښکاري لېونے یم چې د دې سوچونه کومه
رباب راسره نشته د نغمې سوچونه کومه

نوم ئې راته مۀ اخلئ زۀ ئې پېژنم ملګرو
لا د مصور د فن پارې سوچونه کومه

ورشه که یقین دې نۀ وي ستوري راله وپوښته
ستا یاد کښې قسم دے زۀ د شپې سوچونه کومه

زړګیه د اغیارو په خبرو دهوکه نه شې
زۀ هم د هغو شان د هغې سوچونه کومه

رڼا به شي چې مخ دې د څادر نه بهر نۀ کړې
لا دې زۀ د زلفو د تیارې سوچونه کومه

خدایه دا بتکي بتکي کورونه ئې ودان ساته
زۀ لا په دې خاوره د تېپې سوچونه کومه

جرګه درپسې راغلمه ساقي چې بیا را نۀ کړې
تر څو پورې به داسې د توبې سوچونه کومه

خدائېګو الیاس نۀ یم لېونے یم سپېلنے یمه
ستا د مخې څنګه د ګیلې سوچونه کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ازغـن مـاحـوم چې مـې بـهـار شـــي هـلـه
د زړۀ زخـمـونـه بـه قـرار شـــي هـلـه

د مـنـصـــور يـاد بـه بـيـا تـازه شـــي دلـتـه
بـس چې ســـتـا زلـفـې زمـا دار شـــي هـلـه

خـپـل کـار تـه هـر يـو ســړے کـار وائـي
کـار چې پـردے شـــي نـو بـيـکـار شـــي هـلـه

لار د مـنـــزل دومـــره اوږده خـو نـۀ ده
ســـړے چې ودريـږي ايســـار شـــي هـلـه

د زړۀ درزا مـې لـږ ســـپـوا غـونـدې شـــي
اشـنـا پـه سـترګو کښـې چې قـار شـي هلـه

بـيـا کـه الـيـاس تـه لـيـونے وائـي نـو خـبـر دے
خـيـرې ګـريـوان چې ئـې تـار تـار شـــي هـلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښ

کله لاندې کله بر ښۀ
ربه تاته ستا په در ښۀ

ربه څه ښکلے دي وښ دے
چا له اوبه چاله ترخه

د چا کور له بلبل بوځې
چا له بد اواز د خر ښۀ

چاته تش کچکول په لاس کړې
د چا تاج شاهي په سر ښۀ

چاله جوړه په سینه کړې
ته د خپلې مینې کر ښۀ

چاله ژوند د نور نه ډک کړې
چاته ګران کړې نور د نرخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چالـه جـام د مـئـیـو ورکـړې
چـا تـه وے تـا لـه کـوثـر ښـئ

چـاتـه غـم پـه مـوسـیـدو کـړې
د چـا ښـخ پـه زړۀ خـنـجـر ښـئ

چـالـه دار کـړے ټـال د زلـفـو
چـالـه سـرۀ لـبـان شـکـر ښـئ

چـالـه تـش دردونـه ورکـړې
چـالـه ښـکـلـے خـوږ دلـبـر ښـئ

سـتـا د ورکـړې نـه لـوګـے شـم
خـوښ الـیـاس پـه خـپـلـه بـرخـۀ

هائیکو

په ما يې تيل باتي سيزلي دي خپل
زه چې ژوندے يم دا مي نه ده پوره
ګڼي د دوي خيال کښې شهيد وومه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

د ازغو په څوکو تلل دي
که د زړۀ وینې څټل دي

د چا سترګې یادول دي
که سرې شوندې ښکلول دي

ژوند د مینې نوم دے ربه
که ځان اور باندې سپزل دي

د چا یاد کښې ترمې اوښکې
د لېمو نه څڅول دي

که د ظلم په دنیا کښې
د هر چا پېغور زغمل دي

د بې وسه مظلومانو
فریادونه اورېدل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خوارو مزدورانو
په تندي خولې بهېدل دي

د جنت په ارمانونو
د ریا سجدې کول دي

که په مړو ایرو کښې ربه
سرې سکروټې لټول دي

ژوند د نور څۀ نوم دے ربه
که شعرونه تش لیکل دي

د خلوص جذبه پکار ده
که په خوله الله وئیل دي

د ملا په شان هر ځائے کښې
تش د حورو خوب لیدل دي

که د یار د تورو زلفو
په ټالونو ځنګیدل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شین باغ کښې د ګلونو
تش ازغي راتولول دي

که د مال په وجه ځان ته
د غریب سر ټیټول دي

ژوندون څه دے راته وایه
دا ګټل دي که بائیللل دي

ملا واوریده لګیا شو
ژوند نیکي جنت ګټل دي

چې نبه کړے نبه به ربې
دلته هر څه په بدل دي

د ملا خبره نبه وه
ما وے ژوند داسي کول دي

خو چاپیره چې نظر کړم
واړه وینم بد عمل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سوالونه ګیلې نۀ دي
دا خو ځان پوهه کول دي

زه به دومه قدري اوویم
ژوند خو ظلم ورکول دي

د سکون پسي الیاسه
هلته دلته ګرځیدل دي

ژوند خومینه زیاتول دي
ژوند رضا د رب ګټل دي

یوکوهاما - جاپان ۲۰۰۸

هائیکو

په زوړ او نوي باچا بحث کیدو
پکښې زما نه هم پوښتنه اوشوه
ما وے دا دواړه د یوخره غوړونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې همېش به پکښې تګ مې د پرواز وۀ
د زړۀ فصل مې په هغه یاد ښېراز وۀ

د خپل نظر په پېمانه مې ستا جلوې تللې
د عشق رموز زما کمزورې د مجاز وۀ

د ارمان خاورې کېدو سامان ئې جوړ کړو
د نظر غرور ئې بل شانې د ناز وۀ

خپل تخلیق ئې د تخلیق نه مرور کړو
د خالق د فن په دغه ځائے کښې راز وۀ

ته چې راغلې دومره زر په تېرېدو شو
ګنې څومره سفر اوږد وۀ دراز وۀ

د جانان مطرب نظر مصرعه ټپه کړه
د الیاس ! د مات زړګي د نغمو ساز وۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

انصاف

سر ماتولو له مې سنګ جوړوم
خو پوهه نۀ یم دا به څنګ جوړوم
د وطن خوارو له به دا ځلې
زۀ محلونه دومره دنګ جوړوم
چې ورته فکر به هم اونۀ رسي
داسې ښائسته به زۀ پالنګ جوړوم
خپله پښتو به پرې رنګینه کړمه
د خپلو وینو نه به رنګ جوړوم
ساقي چې ستا په رحم پاتي نۀ شو
خپلې مستۍ له به زۀ چنګ جوړوم
یا به بچے بچے فرعون وي دلته
یا به دا هر سړے ملنګ جوړوم
قمیص پرتوګ خو د پښتون جامه ده
بې ننګه خلقو له به لنګ جوړوم
دلته خو هسې هم انصاف نشته
شمعې بلېږه ځان پتنګ جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

ما وې نشه دې کړمه
تا وې سرور د څه دے
ما وې تیارې جوړې شوې
تا وې دا نور د څه دے؟
ما وې زۀ نه پوهېږم
تا وې قصور د څه دے؟
ما وې زخمي دې کړمه
تا وې دردونه ښۀ دي
ما وې دیدن له راشه
تا وې زخمونه ښۀ دي
ما وې پتنګ یمه زۀ
تا وې اورونه ښۀ دي
ما وې سوزېږمه پرې
تا وې اهونه ښۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لږ مسکے شي لږ قرار شي لږ نشه نشه خمار شي
چې تا اووینې دلبره نو زړګے مې په درزار شي

د هجران په تورو شپو کښې مې زړګي په سلګو اووې
بس په دې امید ژوندے یم چې اشنا به رانه زار شي

دا مسکے مسکے چې ګرځم نور څۀ نۀ دي اے خدایه
دا خو ځکه خوشحالږم چې خزان به مې بهار شي

د پښو خاورې ئې ګلان شي جنتونه ترې جوړیږي
چې ئې تګ د دروښانو ملنګانو په رفتار شي

بیا خبر دے کہ الیاس ! ته لېونے وائي ملګرو
چې ریښې ریښې ګربوان ئې هم تار تار شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکوالے

زهٔ بـه دې د مـخ د انـنـګـو پـه ننـداره وم
ته به په شـلغاتو کښـې مصـروفه او مشـغوله وې
پخوا پخوا چې مونږ به په کوڅو کښې بیلوري کول
ته به په میرګاتو کښـې انخښـتې بې اصـوله وې

څه ښـکلي وختونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مینـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

اول خو بـه دې هیڅ نهٔ وې چې مـا بـه درتـه وکتـل
اوس چـې لـرې لـویـه شـوې نـو قـار اخـلـې
اول خو بـه دې ویئـل راتـه چې نن بـه کوډګۍ کوو
اوس چـې لـرې پـوهـه شـوې نـو قـار اخـلـې

خائسـته شـانې خیالونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مینـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکښې خو به دواړه سره یو ځائے ګرځېدلو خو
اوس به په بهانه باندې ګودر ته د اوبو راځې

مخکښې خو وړه وې که به هر څۀ دې کو له خو
اوس په سرۀ جوړه کښې به محفل ته په لمبو راځې

خائسته خواږه یادونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مینه وه رنګونه وو چې دواړه به یو ځائے وو

ما سره خبرې د هر چا په مخکښې مۀ کوه
اوس ګورے د خلقو په نیتونو کښې تریووالے دے
لار کښې لږ په ترس اوړه چې ځې ر اځې
اوس ګورے دخلقوپه سوچونوکښې تریووالے دے

معصوم غوندې خوبونه ووچې دواړه به یو ځائے وو
مینه وه رنګونه وو چې دواړه به یو ځائے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

راشـــه ځـان پـوهـه کـړه اثـر واخـلـه
راشـــه زمـا ځـان او ځـیـګـر واخـلـه

کـه دې پـکـار وي خـدائـیـګـو شـــل ځـلـه
واخـلـه زمـا د زړګـي ســـر واخـلـه

ګـرانـه یـوې روپـۍ تـه لاس مـۀ نـیسـه
جـیـب کښـــې چې څومـره مې دي زر واخـلـه

زۀ خـو انســـان یـم دغـه وس دے زمـا
اے چـې ګـرځـیـږې در پـه در واخـلـه

خـدایـه چې ســتـا مخلوق ســوالګري ګرځي
پـکـار مـې نـۀ دي مـال وزر واخـلـه

چې پـه کښـــې خوار غـریـب خـنـدلے نـۀ شـــي
د خـپـل رنـګـیـن ســپـرلـي ســحـر واخـلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس نور غمونه پرې لیدلے نۀ شم
زما د سترګو نه نظر واخله

چې د غریب ګریوان ته لاس اچوي
خدایه لږ دغه زورور واخله

خدایه جابر په زمکه پاتې نه کړے
د وخت فرعون د وخت شمر واخله

دا چې پرې حق په جارویئلے نه شي
خدایه د دغو نه ممبر واخله

یو څو د حق خبرې اوکړه ورته
الیاسه ورشه ځان له شر واخله

د یو بې وسه سوالګري ماشوم په لیدو

ارباب روډ پیښور ۱۹۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـپـوس لـه مـې د خـوږ زړګـي قـراره چـې راځـي
د لـرې راتـه خـانـده خـوږه یـاره چـې راځـي

د خلـقـو ســتـمـګرو د تـهـمـت نـه کـه یـریـږي
مـخ دې پـټـوه خـبـر دے پـه لاره چـې راځـي

ګـډ کـړه د مســتـیـ نـه پـرې دا واړه مـیـخـانـې
د یـار د تـورو ســتـرګـو نـه خـمـاره چـې راځـي

دا خړې خړې خـاورې مې دکلي رالـه شــنې کړه
زمـا د خـوار جـونـګـړې تـه بـهـاره چـې راځـي

الیاس له تړې پېغام د خوشــحالیـ په منډه راوړه
د یـار د خـوا نـه تـهٔ رالـه ربـبـاره چـې راځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکه په غشو مې ځیګر ولګي
چې ستا په سترګو مې نظر ولګي

ته چې په ناز پورته کوې دې سترګې
خاص پرې زما د زړګي سر ولګي

داسې دې ویشتے یم د سترګو په تیر
لکه مرغۍ چې په وزر ولګي

ستا په راتګ دومره رنا شي ګله
لکه په شپه کښې چې سحر ولګي

مینې دې دومره دردولے یمه
لکه تندے چې په کمر ولګي

د وطن پېغلې پکښې مستې ګرځې
چرته په کلي چې اختر ولګي

الیاسه ! ورشه ننداړې له د یار
چې بازارونه په ګودر ولګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مستـــــتـــي او نـــور غـــوارم
جـــام او ســـــرور غـــوارم

ســـتـا نـه يـو ښـکـلـے دلـبـر
خـــدايـــه مـــخـــمـــور غـــوارم

پـــرون مـــې نـــۀ څـکـلـــه خـــو
نـــن ئـــې ضـــرور غـــوارم

ســـاقـــي يـــو څـاځـکـــے درنـــه
ښـــۀ پـــه غـــرور غـــوارم

الـيـاس ! پـه خـوب کښـــې جـانـان
خـــدايـــه حضـــور غـــوارم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مینه مستي چې رنګ په رنګ نۀ کوې
شبخه تر هغې به چنګ پنګ نۀ کوې

آه او فریاد به دې څوک څۀ واوري
د زړۀ ربابه که ته ټنګ نۀ کوې

تر هغې پورې به دې څکم په مستۍ
جامه تر څو پورې چې کړنګ نۀ کوې

بغېر د مینې نه ژوند نه تېریږي
ژوند چې تېرے مینه به څنګ نۀ کوې

په احترام رالـه نامه خو اخله
خبر دے په سر که رالـه جنګ نۀ کوې

که پښتنه ئې نو د بل سره ته
په خپل الیاس ! به ولې ننګ نۀ کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مستـــته تـمـاشـــه د مـيـنـې غـوارمـه
مـرګ دې پـه کـوڅـه د مـيـنـې غـوارمـه

بـس دے د بـبـلـتـون خـبـرې مـۀ کـوه
زۀ درنـه قـيـصـــه د مـيـنـې غـوارمـه

خـوږ نـظـر دې تـريـخ نـۀ کـړې
خـوږه چـې خـواږه د مـيـنـې غـوارمـه

اومـنـه دا بـوټـه خـولـه دې ســمـه کـړه
خـولـه درنـه پـه خـولـه د مـيـنـې غـوارمـه

زړۀ دې رانـه بـد نـۀ کـړې بـې زړۀ نـۀ شـــې
زړۀ درنـه پـه زړۀ د مـيـنـې غـوارمـه

نـوره بـه د تـا تـا مـيـنـه نـۀ کـوې
زۀ خـو درنـه زۀ د مـيـنـې غـوارمـه

شـــابـه کـړه پـه ســتـرګـو کښـــې رااوګـوره
اشـــنـا لـږه مـزه د مـيـنـې غـوارمـه

شـــابـه کـړه غـزل غـزل ســزا مـې کـړه
الـيـاس درنـه نـغـمـه د مـيـنـې غـوارمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړۀ تړې صـــبرؤم خو صـــبرېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي
څنګه در نه ببل شـــم ببلېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

وخانده مســـکۍ شـــۀ دا دې وخت د ژړېدو نۀ دے
اوښـــکو مې وئیلـه څخېـدو تـه مې زړۀ نـۀ کیږي

سترګې دې خونخواړې دي خوځه وکړم مجبور یمه
جوړ د سترګو جنګ شو تختېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

تۀ چې را ته وائې اشـــنا هېر مې کړه دا څۀ وائې؟
زۀ دې هېرؤم خو هېرېـدو تـه مې زړۀ نـۀ کیږي

تنهاکې او پولۍ شولې په پښو کښ مې دم نشته دے
نور د چا په یاد کښـــې رنځېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

ځۀ چې پـه هر لور د خنـداګـانو ډیوې بلې کړو
خبر دے که بس غم دے ژړېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

شـــوم کډه پـه ســـر الیـاس! بیـا بـه ورتـه نـۀ راځم
ستا کلي کښې نور بس او سېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګلاب چې راته خاندې ګلدستې تړې جوړوم
ښائیست تړې جوړوم ځانله نغمې تړې جوړوم

غصه شۀ لړه سړۀ شۀ د حیا نه ماته ماته شۀ
ګله خپل ژوندون لره نغمې تړې جوړوم

ګناه مې صرف دا وه چې په تا باندې مئین ووم
تا هم دنیا ته وئیله لېونے تړې جوړوم

خبرې ئې ترخې کړې د الیاس سره نو وئیله ئې
بد خو به دے لوئے شي سم سړے تړې جوړوم

الیاس چرته پردے نۀ کړي پردے وطن ملګرو
ورځم شډل پښتون طوطه کانے تړې جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نن چې مې سترګو کښې رودونه راغله
ښکاري اشنا چې ستا یادونه راغله

ستا د ښائست غوټې ګل شوي نۀ وې
چې د سپېرۀ خزان بادونه راغله

اول نظر دې زلزلې جوړې کړې
بیا چې مسکے شوې قیامتونه راغله

د خپل تپوس جواب مې اومونډلو
ستا په تندي کښې چې کوتونه راغله

الیاسه! وار چې د دیدار نزدې شو
سترګو ته ولې دې خوبونه راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رحم په کښې نشته دے جنون په کانو ولي
ستا کوڅۀ کښې یاره ستا مجنون په کانو ولي

اظهار دخوږې مینې مې تراوسه راز ساتلے دے
ستا نظر مې هر وختي قارون په کانو ولي

د وصال په طمع طمع د برداشت سندرې وائم
خبر دے که په خپله مې ژوندون په کانو ولي

ګلې به د پردو پردو نه څنګ کووم
ستا مې هر پېغور یاره جبین په کانو ولي

ښکاري قانون د مینې نۀ پېژني
چې د الیاس غوندې نیازبین په کانو ولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څه چې په خوږ زړګي زما تېریږي
وایم چې دا به په هر چا تېریږي

ولې ګمان به پرې د غل نۀ کووم
اشنا چې غلے مې په خوا تېریږي

د شرمه مخ ګلاب په پانو پټ کړي
هغه چې چرته په خندا تېریږي

زۀ ئې د ناز ادا په صف کښې شمارم
خبر دے که ځانله په سودا تېریږي

داسې الیاس ته ستا یادونه راځي
لکه په ګل باد د سبا تېریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوارۍ وختونه چرته لاړه

چې به زما سره په څنګ ګرځېدے
په هر اړخ به مې په ننګ ګرځېدې
هغه خوارۍ وختونه چرته لاړه

چې د یو بل نه زاړېدو به په کښې
چې ببلېدو نو ژړېدو به په کښې
هغه خوارۍ وختونه چرته لاړه

هغه د نیمې نیمې شپې خبرې
خوږې خوږې پستې پستې خبرې
هغه خوارۍ وختونه چرته لاړه

هغه چې تا به ماته وئیله اشنا
خدائے دې زما نه مۀ کړه بیئله اشنا
هغه خوارۍ وختونه چرته لاړه

قسم په خدائے رانه به هېرې نۀ شې
بغېر له تانه بې مې تېرې نۀ شې
هغه خوارۍ وختونه چرته لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کله کله به ښېرې دې وکړې
یا به په ورځ کښې اشارې دې وکړې
هغه خواږۀ وختونه چرته لاړه

تر هغې به غزل لیکم

چې تر څو سپوږمۍ ځلیږي
چې تر څو ستوري پرقیږي
چې تر څو پتنګ سوزیږي
چې تر څو شمعې بلیږي
تر هغې به غزل لیکم
چې تر څو مینه ژوندۍ وي

چې تر څو باران وریږي
چې تر څو ګلان ټوکیږي
چې تر څو هوا چلیږي
چې تر څو اوبۀ بهیږي
تر هغې به غزل لیکم
چې تر څو وینه ژوندۍ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډنډوره

په روح کښې ساه ګډه شي
ژوند کښې خندا ګډه شي
تۀ چې مې خیال ته راشې
ټوله دنیا ګډه شي
لکه په توره شپه کښې
سپینه رڼا ګډه شي

جنون تري جوړ شي لېونے شي سړے
چې د مازغو سره سودا ګډه شي
نو بیا به څۀ کوو جواب راکړه
چرته خبره که نن دا ګډه شي

چې زۀ پاګل یم مئین شوے په تا
ګرانه هر ځل یم مئین شوے په تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وریت دې شـــمه خبر دے په اورونو کۀ ســـوزېږمه
رنا بـه خوروؤم تیـارو کښـــې شـــمع بـه بلیږمـه

چا چې د وطـن پـه نـوم د تـن ویـنـه ورکړې ده
زۀ پـه هـغـه مســـتـو لـښـونـو بـانـدې نـازېږمـه

نـۀ منو د مینې پـه چمن کښـــې د نفرت اواز
وکړئ ملـګرتیـا رالـه دې چغې تـه جوړېږمـه

اوښـکو مې د ســترګو د وطن مزدور ته چغې کړې
نور چې فکر ونـۀ کړې زۀ ســتـا ملګرے کېږمـه

د مینې د قرآن تفســیر به وایمه ســحر مانښـــام
زۀ لکـه نغمـه بـه پـه دې ټول اولس خور ېږمـه

ورځم چې د مالیار نه ئې د پالنې تپوس وکړم
تر څو به لکه ګل غوندې په باغ کښې مړاوې کېږمه

څنګ چې تۀ په خپل جابر نظر باندې نازېږے دي
الیاس د خپل اختیار چغې ته داسې خوشحالېږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې شعرونه

دردئې نصیب شوے په هرځائے کښې ژړیدلے دے
چا چې په بې ننګو زړۀ بائیللے دے

ولې به شعرونه په پښتو ژبه کښې نۀ لیکم
ماته په غوږونو کښې پښتون آذان وئیلے دے

ستا ګنې الیاسه په شعرونو کښې درد چرته وو
ښکاري انقلاب په نظریه کښې دي راغلے دے

فلسفه

خوره د چا په سترګو کښې خندا هم فلسفه ده
دنیا ده په دنیا پسې دنیا هم فلسفه ده

اشنا نه به چې خلقو مې په لاره تپوس وکړو
ما وې به ورته غلي شئ چې دا هم فلسفه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژړیږي مې په سرو سترګو ارمان په نیمه شپه کښې
یاد چې راته کله شي جانان په نیمه شپه کښې

پوښتنه مې څوک نۀ کړي زۀ د غم سلګۍ وهمه
ستم دې راپغاړه کړو خفګان په نیمه شپه کښې

شمعه چې د خپل خائیست رنا په مخ خوره کړي
سوزي پرې د مینې پتنګان په نیمه شپه کښې

مالیاره د رنګین ماحول پوښتنه رانه مۀ کړه
سپرلے خو رانه وړے دے خزان په نیمه شپه کښې

د الیاس زړۀ دې ازار کړو چې رانغلې ته دلبره
کتل به مې ستا لارو ته حیران په نیمه شپه کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

غمونه هېرؤم د انتظار لاړې ته ګورمه
زړګیه صبر وکړه د دلدار لاړې ته ګورمه

بس نور ئې د ستم او د جفا خبرې مۀ کړه
زړګیه بې قراره د قرار لاړې ته ګورمه

په باغ کښې د ګلونو خندیده راته یاد شوي دي
حېران حېران خو ځکه د بهار لاړې ته ګورمه

نغمې ترې جوړؤم ستا د راتګ په خوشحالۍ کښې
دا ځکه د بلبل د مست چغار لاړې ته ګورمه

را به شي په دې طمع عبث ژوندون مې تېر کړلو
الیاس خدایه هر وختې د یار لاړې ته ګورمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که سجدې مې درته ونۀ کړې دلبره
د ابلیس په رنګ مې وشړه له دره

ستا تقدیر کښې جنت نشته سجدې مۀ کړه
په طواف باندې حاجي به نۀ شې خره

که مې دار ته خبژوې هم حق به وائم
د منصور په رنګ مې ودانګل د سره

چې ازغي ئې نن ماتیږي ستا په پښو کښې
تاته چا وئیل چې داسې ګلان کړه

که اغیارو له دې وران کورونه نۀ کړه
په کوزه کښې به دې بند کړم سمندره

ما وې نۀ وایمه حق دے تل به ئې وایم
تا وې چې شۀ داسې مۀ وایه کافره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ خو ستا په خندا پایمه ژوندے یم
ته په څهٔ شولې زما نه مروره

ستا یادونو د ژوندون خوارې راکړې
لکه بوټے کړي تازه د ډبران سره

د ظالم د ناکړو خلاف ملګرو
ملاکنډ نه مې راوړي ده سندره

د ژوندون فلسفې مهٔ چېړه الیاسه
ګنې جوړ به لېونے شې زوره وره

هائیکو

څه نوي شان خبره ده
د خداي د نامے زار شمه
پښتون یمه او ژوند کوؤم

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې مۀ وایه

یاره ستا د مینې نه توبه توبه
چې شۀ کبرژنه داسې مۀ وایه

ستا یاد کښې سحر ماښام ژړېږمه
چې شۀ دروغژنه داسې مۀ وایه

ستا نه به بغېر وختونه تېر کړمه
چې شۀ مکرژنه داسې مۀ وایه

ستا نه ساه اوباسم دروان یمه
چې شۀ زنکندنه داسې مۀ وایه

دا جائیداد زما د پلار نیکۀ دے
چې شۀ خار خجنه داسې مۀ وایه

الیاس د غني خان نه مخکښې تلے نۀ شي
چې شۀ غوئمجنه داسې مۀ وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

فـراق نـزدې شـولـو ژړېـږمـه ځـم
ســم پـه ســلـګـو تـرې روانـېـږمـه ځـم

د تـهـمـتـونـو پـېـټـې نـۀ شـمـه وړے
د یـار کـوڅـه کښـې نـۀ ودرېـږمـه ځـم

جـرګـې تـرې ټـولـې بـې نـوا راغـلـې
نـن ورتـه پښـو بـانـدې غـوړېـږمـه ځـم

د ژونـد تـیـارو کښـې د مـنـزل پـه لـټـون
د لـېـونـو پـه رنـګ خـنـدېـږمـه ځـم

الـیـاس دې د مـخ رنـا تـه هـر مـانـبـام
لـکـه پـتـنـګ غـونـدې ســوزېـږمـه ځـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د غم نه ډک پېښې په سر کوڅې ته
ځمه ورځمه د دلبر کوڅې ته

ګورمه ستا د مخ لیدو د پاره
کله مابنام کله سحر کوڅې ته

د زړۀ ارمان مې په سلګو ژړېږي
خلقه چې ځم د ستمګر کوڅې ته

بس د قاتل انتظار ملا ماته کړه
په بانه راشه د ګودر کوڅې ته

تا پسې ګرانه د ادب کلي کښې
الیاس ورځم د قلندر کوڅې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دار په سر چغې وهم لېونے
پرېږدئ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشه پوښتنه مې د حال وکړه
ګنې والله درپسې مرم لېونے

د یار په مینه کښې واپس روغ شو
خلقو نعرې کړلې چې کم لېونے؟

خدایه ما هسې لېونتوب خوښوو
تا رانه جوړ کړلو سم دم لېونے

ستا د الفت ستا د مسکا د وجي
الیاس! یادېږم چم په چم لېونے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

عبث راته ښکاريږي بې له تانه اوسېدل
په دې ناترسه کلي کښې جانانه اوسېدل

واوره کليوال زهٔ د رنګينو پسرلو يمه
تاسره مې خوښ نهٔ دي خزانه اوسېدل

څوک چې په کتګي هم کټ ته نهٔ رسي
ستا د لاندې څهٔ رنګې اسمانه اوسېدل

ستا د ښکليو سترګو د خمار په طمع طمع
تر څو به تېرؤم داسې حيرانه اوسېدل

الياسه بې وعدې اشنا سحر راغلے
خلق ورته هسې د ببګا نه اوسېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

چې مۀ پاتې کېږه خو بس څۀ خبرې اووایه
د مینې لېونیۍ ته په مزه خبرې اووایه

بیا به ګورے ماته داسې نۀ وائې چې داسې دي
ورشۀ ښۀ په جار ورته د زړۀ خبرې اووایه

ځان ورته د وچې ملا جوړ کړه چې خوشحاله شي
هم ورته د دین نه ډکې ښۀ خبرې اووایه

ستا خبرې یه خوږه زما په زړګي ښۀ لګي
اشنا وې ماته صرف ګورې تۀ خبرې اووایه

کومي چې به تا په وړوکوالي کښې کولې نو
ځۀ کنه اشنا نن خو هغه خبرې اووایه

الیاسه په سجدو شۀ خانه سوال دي قبول شوے دے
بیا په مانیۍ سرۀ شوه وې ئې نۀ خبرې اووایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زهٔ څه لیکمه

دا زهٔ څه لیکمه
دا زهٔ ښهٔ لیکمه

که راته وائې نو
بیا ئې نهٔ لیکمه

او که وے چې مهٔ ئې لیکه
نو بیا ئې زهٔ لیکمه

غلے شهٔ مړا کنه
حالات د زړهٔ لیکمه

زهٔ بګتے نهٔ وایم
سمه قیصه لیکمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې وږو تـــږو لـــره
بـــرخـــه حصـــه لـــيـــکـــمـــه

چـــې پـــه کـــږو لارو ځـــي
ورتـــه کـــاږه لـــيـــکـــمـــه

ژونـــد کـــه تـــريـــخ دے خـــو
زهٔ بـــه خـــواږه لـــيـــکـــمـــه

د دے غـــزل ســـره مـــې
خـــلـــقـــه نـــيـــتـــه لـــيـــکـــمـــه

خـــو چـــرتـــه بـــه تـــهٔ خـــبـــر شـــې
ځـــهٔ وي بـــه نـــهٔ لـــيـــکـــمـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوے تهذیب

ترمې خولې د اوړي
یخه هوا د ژمي

په مست ماحول کښې چرته
مسته ګدا د ډمې

د بېبوسۍ نه کېده
هلته رنا د شمعې

بچے په کور کښې وایې
مورته په څه دا مامي

د پښتنو په رنګ کړې
خدایه کړه وړه مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که حق مې نۀ غوښتلو
ماته کړئ خوله مې

صبر کولے نۀ شي
بس دے نور زړۀ مې

خدایه تۀ اوښخبې
رالـه نیکۀ مې

هائیکو

د جهالت رابانديي ختمه ده خو
د دوؤ په مینځ کښې فیصله کومه
زه د ړندو په ښار کښې کوڼ باچا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر ازاد نظم

لکه په توره شپه کښې ښکلې سپوږمۍ
د سباؤن ښکلې رڼا جوړه کړي
داسې د خیال په دنیاګۍ کښې زما
دا ستا تصویر ګله مدام جوړیږي
ما وې چې نن به ستا تصویر ګلې
زما سره زما د مینې په نوم
یو څو خوږې خوږې خبرې وکړي
خو ستا تصویر راته ګوم سوم ولاړ وۀ
زما د خیال سره ئې نۀ کولې
خوږې خوږې د محبت خبرې
ما وې نن به زۀ له تانه ګلې
پوښتنه کوم چې دا جفا ولې کړي
خو ستا تصویر راته ګوم سوم ولاړ وۀ
زما د خیال سره ئې نۀ کولې
خوږې خوږې د محبت خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زخمونه د پرهر مې خندبدله چې راتلې
ګلان درته په پښو کښې ټوکېدله چې راتلې

ورک شې یه سپرلیه رنګینې در پکښې نشته دے
ازغي به مې بدن کښې ما تېدله چې راتلې

پېښورونه تهمتونه مې په هر اړخ لیدله
غمونه مې په زړۀ راوربدله چې راتلې

د ډېرې خوشحالې نه به ساقي په مېخانه کښې
تش تور خالي جامونه کړنګېدله چې راتلې

د حیا نه پټېدۀ به د وریځو په تیرو کښې
سپوږمۍ درنه جانانه شرمېدله چې راتلې

الیاس! درته په سرو سترګو په لاره کښې ولاړ وم
قیصه د انتظار مې ختمېدله چې راتلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ورځم پســـې مـلـګـرو کـه جـنـون چـغـې وهـي
بـيـا د دار پـه ســـر راتـه ژونـدون چـغـې وهـي

دا دور ځواني مرګے مې د يار په خوا کښې نۀ غواړي
لمحو کښـــې د وصـــال راتـه بـبـلتون چغې وهي

اے شـــابـه د ســـبـا ســـتـوريـه وځـلـيـږه زر
تـر څـو بـه مـې زړګے د ســـبـاؤن چـغـې وهـي

بس نور ئې د قاتل نظر په غشـــو ســـورے نۀ کړے
تـوتـې تـوتـې زړګے مـې لا د يـون چـغـې وهـي

يـواځـې زۀ الـيـاس! پـه ژړا ســـر نـۀ يـم مـلـګـرو
د مينې پـه قـانون کښـــې پـه زرګون چغې وهي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درد به دې نصیب شي په درمان نازېږه مۀ
زړګیه لېونیه په جانان نازېږه مۀ

مینه غرور نۀ غواړي مینه خاکساري غواړي
بس دے کنه یاره په خپل ځان نازېږۀ مۀ

برداشت کړه شا به زر زر د غه سختې مرحلې
نر سپاهي شۀ په خفګان نازېږه مۀ

سبا به شي رنا به شي ورک به شي فنا به شي
یه پېغلې سپوږمۍ ته په اسمان نازېږه مۀ

الیاس! د یار د پاره په دار ښۀ یمه خبرشه
ته ګورے دلبره په زندان نازېږه مۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګناه ګار زړۀ مې لږ ثواب غواړي
اشنا د سرو سترګو شراب غواړي

مړوند دې سپین مۀ ځلوه لالیه
زړۀ مې د سرو شونډو ګلاب غواړي

خلق د حورو طلبګار دي خدایه
زړۀ مې جانان خانه خراب غواړي

ستا د سرو سپینو اننګو په خاطر
ډبر دا خپل ځان لکه کباب غواړي

نوري وعدې ورسره مۀ کړه اشنا
الیاس ! د دې سوال جواب غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن

(د قلندر مومند د یو نظم لوستو نه پس)

حســـن په مینه کښـــې د خیال د ګرځېدو نوم دے
حســـن په ګل کښـــې د خوشـــبو راتوکېدو نوم دے
حســـن د شـــفق د کنـــارو نـــه هـــم جوړیـــږي خو
حســـن په اســـمان کښـــې د وریځو خورېدو نوم دے
حســـن پـــه نرو شـــونډو خنـــدا تـــه هم وئیلے شـــي
حسن په سرو سترګو کښې د مینې جوړېدو نوم دے
حســـن پـــه زخمونو تش د مـــالګې دوړول نـــۀ دي
حســـن دوا تـــه د پـــرهـــر د خـــنـــدېـــدو نـــوم دے
حســن ســمندر کښـــې غورځنګونو باندې یاد شـــولو
حســـن پـــه میرو کښـــې د بـــاران راورېـــدو نوم دے
حســـن د خیالونو په دنیا کښـــې خوب لیدل دي خو
حســن په ســراب کښې د نظر د هوکه کېدو نوم دے
حســـن پـــه هوا کښـــې د ســـیلۍ راتلو تـــه هم وائي
حســـن په شـــنو ونو کښـــې د پانو رپېدو نوم دے
حســـن ملګرتیـــا د فن پـــه جار بـــاندې کول دي خو
حســـن د بـــاطـــل نـــه هم د زړۀ د صـــبرېـــدو نوم دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

حســـن ننـګ او پـت دے پـه وطن قربـانېـدل دي
حســـن غیرت دے د پښـــتو پوره کېـدو نوم دے
حســـن د تیـاري نـه پس رنـا را تلو تـه هم وائي
حسـن په شـپه کښـې د سـپوږمۍ د ځلېدو نوم دے
حســـن د ازغـي ســره د ګـل لـيـدو تـه هم وائي
حســـن په چمن کښـــې د شـــبنم راور ېدو نوم دے
حســـن د لـفـظـونـو تـش الـفـاظ راورول نـۀ دي
حســـن شـــاعرۍ کښ د غزل پورې کېدو نوم دے

اسلامیه کالج پیښور- ۱۹۹۸

هائیکو

پـرون پـه غـبـرګـو جـنـازو ولاړ ووم
خـوا کښـــې دکـس نـه مـي تـپـوس اوکـړو
ویـئـل ئـې د رونـو پـه ډیـران جـنـګ وؤ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـــا د خـــوږ زړګـــي قـــراره يـــاره
راځـه چـې يـو شـــو خـداے د پـاره يـاره

ســـتا دې قســـم وي چـرتـه پـرې نـۀ ږدې
مـا د ژونـدون پـه نـيـمـه لاره يـاره

چـې دې غصـــه پـه مـخ خـوره شـــي کـلـه
ويـنـې دې ځـاځـي لـه رخســـاره يـاره

ســـاقـي پـه ګـوټ مـې تـنـده نـۀ مـاتـيـږي
شـــابـــه راوړوه بـــې واره يـــاره

ســتـا د راتلو پـه انتظار کښـــې خدائېګو
مـا بـه کـتـل شـــاتـه پـه لاره يـاره

کـچـکـول کښـــې د ديـدن خـبـرونـه راکـړه
اے د الـيـاس مـلـنـګ خـاکســـاره يـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ستا ښائست ته ګلابونه خاندي
د زړۀ پرهر ته مې غمونه خاندي

داسې سحر به ولې نۀ غواړمه
چې په کښې خدایه مانښامونه خاندي

زړګیه تۀ د جانان غم وړے ئې
ماته د هجر تورتمونه خاندي

چاته د خپل مینې ارمان ژړیږي
ماته خواږه د چا یادونه خاندي

چې د سپوږمۍ په مخ داغونه وینې
ستا د سپین مخ شینکي خالونه خاندي

چې د الیاس! مستي ئې ولیدله
ساقي په لاس کښې دې جامونه خاندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سرۀ سکروتـه شې لـمبـه شې
چې غصـه شې چې غصـه شې

ښـائسـت نـور دې هـم سـبـوا شـي
چې خـفـه شـې چې خـفـه شـې

مـا د پـاره هـم هـغـه ئـې
کـه تـۀ څـۀ شـې کـه تـۀ څـۀ شـې

قـنـد شـکـرې کـړمـه هـبـرې
چې خـورې شـې چې خـورې شـې

پـه هـر ځـاے دې ځـکـه سـتـائـم
چې قـیـصـه شـې چې قـیـصـه شـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول ماحول دې سندریز کړو
چې نغمه شې چې نغمه شې

بس دے نور ظلمونه مۀ کړه
چرته مړه شې چرته مړه شې

الیاس! مسکے شي په ژړا کښې
چې ترخۀ شې چې ترخه شې

هائیکو

وچ په ناحقه یو بل اوزوروي
دپښتون دغه سوچ که دغسی وو
د مخکښې تلو ګمان دي نه کوي بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

په هر قدم ترښه زارښه کلیواله به وي
زما د زړۀ معصومه مینه ده لښواله به وي

کم دے خو در ګوهر ئې بیا بیا څخښدو د ککو
ما وې زما شانې د غم سره خوشحاله به وي

ستا د فریب د خندا دوه معنې ئې زده وې چرته
زړۀ مې معلوم دے نۀ پوهیږي مذوب حاله به وي

الیاسه د صبر تعویز اوکړه دلاسه کړه زړګے
اخر به تاله غاړه درکړي خو بې حاله به وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که دې په مړو سترګو کتلے نۀ وے
جانانه زړۀ به مې بائېللے نۀ وے

که ستا وفا راسره مل وے اشنا
په دار به هیڅ کله ختلے نۀ وے

زړۀ مې نادان دے نۀ پوهیږي ګنې
والله چې تۀ خو دومره ښکلے نۀ وے

په ډکه خله به ولې نۀ خندېدې
زما د زړۀ ازار وهلے نۀ وے

لږه پښتو ننګ ئې لرلو ګنې
الیاسه! ته به خندېدلے نۀ وے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د تصویر په نندارہ تېره شوه
د هجر شپه څومره خوږه تېره شوه

ستا د راتګ څۀ پته نۀ لګېدۀ
په کښې مودې اوشوې موده تېره شوه

زما خوبونو ته به څنګه راځې
په دې فکرونو کښې مې شپه تېره شوه

د باغ ګلونو هسې نۀ خندله
ستا د ښائست په کښې قیصه تېره شوه

د جانان سترګو ته مې نۀ شوه کتے
نن په ما داسې حادثه تېره شوه

الیاسه! دا ولې وارخطا ئې دومره
داسې ښکاریږي محبوبه تېره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سورے سورے سوے ځیګر ګرځمه
د یار د لاسه در په در ګرځمه

جانان د قصدا مرور شو رانه
ځکه د ځانه مرور ګرځمه

مینې دې یاد په لېونو کړمه زهٔ
ځکه د ځانه بې خبر ګرځمه

راته ئې وئیلي وو سحر به راځم
ځکه تکل کښې د سحر ګرځمه

خلق سجدې کوي جنت غواړي
الیاس ! لتون کښې د دلبر ګرځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړۀ مې د سیالیۍ نه په درزا شولو
نصیب چې مې دیدار د خوږ اشنا شولو

وعده د نیمې شپې ئې د راتګ راسره کړې وه
رانغله شپه تېره شوه سبا شولو

ستا به یمه ستا زۀ د بل چا کله کېدے شمه
دا رنګې اشنا مې نن ګویا شولو

هغه د ګلونو ښائسته ښکلے جانان زما
شم به لېونے که د بل چا شولو

هسې دې الیاسه د اشنا خبرې نۀ منې
بیا درنه په تلو تلو کښې رضا شولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوچ مې لېونتوب ته رسولے یم

سوچ چې په خندا شي

نو فکرونه تړې خبر شي

فکرونه چې راویښ شي

نو خیالونه تړې خبر شي

خیالونه چې بیدار شي

نو یادونه تړې جوړیږي

یادونه چې سېوا شي

نو زړګے مې نۀ صبریږي

چې په زړۀ کښې صبر نۀ وي

بیا نرے نرے خوږیږي

چې نرے نرے خوږیږي

نو جانان راته یادیږي

جانان چې راته یاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د ځانه بې خبر شم

چې د ځانه بې خبر شم

در په در خاورې په سر شوم

در په در خاورې په سر شم

ستا د کور په خوا چې ورشم

ستا د کور په خوا چې ورشم

خلق وائي لېونے دے

هائیکو

زما چې کار ورپکښې اونه شولو
پټ مې ملګري ته په غوږ کښې اووے
خر مې شاګرام خو پکښې اولیدلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نیـــولے تـــل مـــې د زړۀ پـــورې جانـــان
وېـــم ورتـــه یـــو څـــۀ وائـــي نـــورې جانـــان

ســترګو لــه خــوب بــه د شــپې څنګــه ورځــي
اســمان کښــې ســتائي راتــه ســتوري جانــان

پــه کومــو ســترګو چــې ئــې غــلا کــړې وه
اوس پـــه هغـــو ســـترګو راګـــوري جانـــان

مــاحول تیــاره شــي ســپورمۍ نــۀ ښــکاریږي
چــې پــه رانجــو کښــې ســترګې تــورې جانــان

الیــاس! تــرې نــه بــل وطــن تــه کــډه یــوړه
اوس مــې دې نــۀ راځــي پــه لــورې جانــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کلے

اوس په ښائسته ئې زۀ اوچت وینمه
په کښې چې نخښې د جنت وینمه
راته دا ټول جهان دوزخ ښکاري
په خپل وطن کښې چې غربت وینمه

د غرونو منځ کښې دا جانان کلے دے
دغه زما خپل طوطه کان کلے دے

دا د ولو که د خوږونو او سیندونو ده
که دا ښکلا ئې د دنګو غرونو ده
سپرلے خو څۀ خزان ئې هم رنګین دے
دا معجزه ئې د مستو جونو ده

څۀ د عظمت او د څۀ د شان کلے دے
دغه زما خپل طوطه کان کلے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس پـــه زړګـــي تـــرې يـــو ارمـــان غـــواړم
ماشـــومه مينـــه تـــرې قربـــان غـــواړم
دغـــه نـــرو تنګـــو کوڅـــو تـــه ئـــې زهٔ
لـــوګے لـــوګے دا ټـــول جهـــان غـــواړم

زمـــا د هـــر ارمـــان ارمـــان کلـــے دے
دغـــه زمـــا خپـــل طوطـــه کـــان کلـــے دے

زهٔ ئـــې د ســـترګې عظمتونـــو نـــه زار
پـــه کښـــې صـــحرا او د دشـــتونو نـــه زار
دا چـــې ښـــکلا ئـــې يـــو پـــه دوه کـــړه ګلـــې
د دغـــه کلـــي د ګلونـــو نـــه زار

پـــه الیـــاس ځکـــه خـــو ډېـــر ګـــران کلـــے دے
دغـــه زمـــا خپـــل طوطـــه کـــان کلـــے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا نه پټه پناه څۀ ده؟

بې ګناه دوزخ کښې پروت دے
پتنګ کړې ګناه څه ده؟
چې د اور په لمبو سوزي
تړې نه شوې خطا څه ده
د غریب نه تپوس وکړه
دولت څۀ دے غنا څۀ ده
نابینا تړې څۀ خبر دے
تیاره څه ده رنا څۀ ده؟
دا تپوس د ناوې وکړه
سرخي څه ده حنا څه ده
اے د مینې بې خبره
دعا څۀ ده ثنا څۀ ده
ته په دغه خیال لاهو ئې
حوره څه ده حلوا څه ده
د جانان د خیشت د مخي
ستا د حورو خندا څۀ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږخه زر کړه راته وایه
کعبه څه ده منی څۀ ده
بې د مستو شوخو جونو
دا نیمګړي دنیا څه ده
درته وایم لویه خدایه
ستا نه پټه پناه څۀ ده؟

قطعه

ژوند زما خاوري ایرې شولاړم اوربانديې ستي شوم
ستا په مینه کښې جانانه تهمتي شوم تهمتي شو

دا چې تاته په سجدو شوم خلقو چغې کړې کافر دے
ما وې چې شئ ناپوهانو جنتي شوم جنتي شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرهر د مات زړګي مې ژړېدو کښـــې راته اوخاندل
تا چې د ســرو ســترګو په ککو کښـــې راته وخاندل

جـوړه تـرې د حســـن يـوه نـوې نـنـداره شـــولـه
ســاقي چې د مانښـام په رنګينو کښـې راته وخاندل

زړګي مې کړې رخصـــت د انتظـار لمحې پـه مينـه
وصال چې د هجران په تورو شپو کښې راته وخاندل

ګونګے چې مې ګلشن کښې په چغار خوشحاله وليد
لعـل د امېـدونو مړو ايرو کښـــې راتـه وخـانـدل

الياس! نه د ســـتم هغه زړې خبرې هېرې شـــوې
ګل چې د ازغو ســره ميرو کښـــې راتـه وخـاندل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیلی

دا د کوم اړخ نه راغله

بې خبره په مستۍ

چې د پښغلو د سرونو

لوپټې ئې په هوا کړې

دا ظالمه ستمګره

دا د مینې بې خبره

بیا راغلې ده چې وران کړي

د معصومو مرغو جالې

بیا راغلې ده چې وران کړي

ښائستونه د باغونو

نرمۍ پانې د ګلونو

نو! څنګه غلے شم ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه چې پاتې شم ربه

د سیلۍ په ناکړدو

چې ظلم روا وګڼي

او مینه نۀ پېژني

نو درته وائم ربه

داسې سیلۍ باندې طوفان راولې

هائیکو

د عبث سوچ په دائره کښې بند یو
دنیا سپورمۍ کښې ځانله ژوند ګوري
مونږ په یاګانو باندې بحث کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بې لوظه بې پښتو ده او بې ننګه خو!
دا مې خوښه شوې ده لا څنګه خو !

ما هم ځان د اور په لمبو وسپزو
ستا پرې نۀ یخیږي خوا پتنګه خو!

ما سره چې ئې مینه بې حسابه وي
خپر دے که نرۍ وي دنګه دنګه خو!

سترګو نه دې زار شمه ننګیالې دي
دوي به قتلول زړونه بې جنګه خو!

مخکښې شۀ الیاسه ګنې چا به لمسولے وې
پاتې ده لیلیٰ ګورے د ډنګه خو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تپوس

خدایه ستا ورکړه ده زهٔ څهٔ اووایم

د خان بچے دې جنتي پېدا کړو

سر ئې په کانو شا مدام لګي

د خوار بچے دې لعنتي پېدا کړو

ستا د غټانو دا غټ څتي بچي

لکه ببلو د مور په غېږه کښې

د زر روپو شوده د ورځې څکي

بل خوا شېرو چې په وړو چاچو

تور سرې مور له په جورابو باندې

د ورځې درې څلور روپۍ اوګټي

نو زړه ته مې راشي چې تپوس وکړمه

د خان بچے ولي په سوري ناست دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دا غریب ولي غرمو ته سوزي

بل خوا ژړا راشي په دے خبره

د ببلو سپے ولي د سرو لوښي کښې

د خوار شپرو په غوښو شخوند وهي

زه چې دا حال په سترګو وینمه نو

د وخت غټانونه مي کرکه اوشي

ځکه چې دوي هډو انصاف نه کوي

نو که اجازت وي یو تپوس کؤمه

د کائنات خالقه وایه راته

د خوارو دا حال به بدل شي چرته

کنه هم دوي به همیشه داسې وي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په سر ببر څیري ګرېوان به نۀ یم
ته چې راګوري نو حېران به نۀ یم

که مې د غېرو سپرلے وران نۀ کړو
ګرېوان مې وشلوئ خزان به نۀ یم

د وطن شاړې که مې ګل نۀ کړې
سترګې مې اوباسئ باران به نۀ یم

که د باطل د سترګو خس نۀ شومه
کافر مې ګڼئ مسلمان به نۀ یم

ستا په الفت که ځان قربان مې نۀ کړو
الیاس قسم خورمه انسان به نۀ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

ستا په تکل کښې به تر مرګه پورې ژاړمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

که تلله تلله دواړه یاره
چرته د ژوند په نیمه لاره
خپلې سلګۍ به درته شمارمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

که تهٔ راځې راځې نو راشه
راشه دلبره په خندا شهٔ
لارې کوڅې به درته څارمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

په سترګو سترګو کښې ځمار شهٔ
ما وې مېلمهٔ ئې لږ ایسار شهٔ
راته ئې چغې کړلې لاړمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ د زړګي سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلیه

خبر په نازونو او ادا راشه
سپرلیه راشه یو ځل بیا راشه

په کښې هر ګل چې خندېدلے وینم
د زړۀ په کور مې د اشنا راشه

ستا دې په خپلو رنګینو قسم وي
پاتي چې نۀ شې خامخا راشه

خوشې صحرا کښې د ګلونو خاطر
په شاړو کندو او بېدیا راشه

خزان خو ډېر دے ژړولے الیاس!
تۀ ورته خبر دے په خندا راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خندا ئې د سرو شونډو پرونۍ مې یاده شوې ده
هغه د خیالونو لښونۍ مې یاده شوې ده

شپه د انتظار وه خو مزه هم په کښې ډېره وه
ادا ئې د سرو سترګو بېګانۍ مې یاده شوې ده

ګرځي مې خیالونو کښې والله چې مې هېریږي نۀ
په خپل حسن مغروره ښاپېرۍ مې یاده شوې ده

ساقي ستا د نیمګړي جام سرور مې نۀ خو ښیږي
نشه د خپلې مستې شان ځوانۍ مې یاده شوې ده

الیاس! چې تا د زلفو سره خیال کښې لوبولے وو
بیا جوړې نن هغه زولنۍ مې یاده شوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نمر سپورمۍ کړه په ځلا مې کړه خدایه
دے تیارو لره رڼا مې کړه خدایه

که د بل چا نوم په خله مې واخستلو
درته وائم چې رسوا مې کړه خدایه

چې د یار په تلي پربوځمه بې خوده
یو قطره بس د حنا مې کړه خدایه

چې بدله د حسین واخلم د یزید نه
نر سپاهي د کربلا مې کړه خدایه

د باطل سترګو له سور د اور بخرے
تورو تیارو کښې د عقبٰی مې کړه خدایه

چې تري ږیره شوکؤم د حق دپاره
د فرعون غبرګ له موسیٰ مې کړه خدایه

که وختونه د ژړا راباندې راغله
الیاس ! وائي په خندا مې کړه خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راواچوه چې شـــل شـــي ګلـه بیـا پـه دې خبره
شـــین شـــو د خنـدا نـه مې اشـــنـا پـه دې خبره

مینـه عبـادت کښـــې حســـاب شـــوې د ازلـه ده
زړۀ رانـه تـا وړے بـس والله پـه دې خـبـره

مـا وې تـۀ بـه شـنـۀ شـې د خنـدا نـه راتـه ګلې
تـا بـه راتـه وئـیـلـه بـې وفـا پـه دې خـبـره

څوک ئې ډېر زیـات خوښ دے مونږه دواړو کښـــې
راځـه چې خپر دے شـــرط کېږدو ملا پـه دې خبره

مـا وې د هر چا ســره مینـه ښـــۀ ده مینـه ښـــۀ ده
تـا بـه هـم کـولـه مـې خـنـدا پـه دې خـبـره

الیـاس ! تـه د یـار مینـه نصـیـب شـوې ده ملګرو
اور اخـلـي قســـم دے چې دنـیـا پـه دې خـبـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په پې مخې دلربا باندې مئین شوم
لېونے یم په سودا باندې مئین شوم

دا خندا پسې ژړا وي دا مټل دے
نو بیا څۀ له په خندا باندې مئین شوم

چې اقرار کښې دې انکار کولو یاره
ستا په دې یوه ادا باندې مئین شوم

چې بار بار په کښې پښتو ستائي ملګرو
په شعرونو د حمزۀ باندې مئین شوم

زۀ الیاس! د خپله ځانه ګیله مند یم
چې له تا شان بې وفا باندې مئین شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هائیکو نما نظم)

چې اوازه د بے ننګۍ یې راغله
ورسره زوړ تعلق مې پریښودلو
په یو هندو بټ خیله نه ورانیده

په راه راست یې خلق نه پوهیده
دا ځل په هر چا کښې شعور راغلے
ستا په وحشت درشخیله نه ورانیده

په دوه روپو دي خپل ایمان خرڅ کړو
که د ضمیر سودا دي نه وه کړے
پګړۍ به ستا شاه خیله نه ورانیده

دا چې یو بل پسې لګیا یو مونږه
دے کښې ضرور به دچا ګوته وه
صفونه بې د ټیله نه ورانیده

۲۲ جنوري۲۰۲۳ -- دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز (ازاد نظم)

لکه لعل چې پټ مسکن کړي
د کمر غیږ کښې دننه
د اسې تا په سل پردو کښې
ځان رانغښتے دے دلبره
کله یو څاڅکے د نور شے
کله ساز نغمه سندره
کله خپل رازونه واړه
په یو دم کښې ټول افشان کړے
کله ګل ته غسل ورکړے
د سحر په پاکه پرخه
کله تکه توره شپه کښې
د سپوږمۍ رڼا خوره کړے
د دے هر څه باوجود هم
که زه وایم چې جانانه
زه تا نه پیژنم اورے
نو ریښتیا خبره دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان مې نه دے پیژندلے
ګنې ولې به لګیا ووم
خدایه پوهه مې په ځان کړے
چې مستي شم او سرور شم
چې جنون شم یو ارمان شم
بس چې مینه شم وفا شم
لویه خدایه لویه خدایه
بس چې ستا شم
بس چې ستا شم

پراناګووا - برازیل ۲۰۰۷

د اختر په راتګ

یه د مانبام تیارو غرور مۀ کوئ
یو نوے جوش نوے سحر به راځي
دا څو د غم ورځې به هم تیرې شي
د خوشحالیِ نه ډک اختر به راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند له په اسباب به غزل نه وایم
نور داسی بېتاب به غزل نه وایم

وائې راته وژنم دي څه مه وایه
څنګ په اضطراب به غزل نه وایم

ویمه که جناب پري خفه کیږي نو
خیر دے په جناب به غزل نه وایم

روغه د قاتل سره مې شوي ده
بس په انقلاب به غزل نه وایم

دے مې د مرضیٔ سندرې نه وائې
نور په دے رباب به غزل نه وایم

بي وخته حسرتونو بوډا کړے یم
اوس دي په شباب به غزل نه وایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیرے د اختر راباندې ته کوے
هلاله په مهتاب به غزل نه وایم

زمونږه یې خاورین کورونه وړي دي
چرته په سیلاب به غزل نه وایم

ښار مي نقاب پوشو لوټي لوټي کړو
خدایګو په نقاب به غزل نه وایم

روښانه سباؤن پکښې روښان نه دے
دهوکه ده په سراب به غزل نه وایم

تا پرې ساده خلق ترهه ګر کړله
امیرصیب په ثواب به غزل نه وایم

یار دي د چکوال سره ملګرے شو
الیاسه په خوشاب به غزل نه وایم

۲۵ مې ۲۰۲۳ دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپله خاوره خپل اختیار لاسو له ورشي
ځان چې اوپیژني وار لاسو له ورشي

د میرۍ په رنګ وزرې پورې وشې
د کم اصلو چې اختیار لاسو له ورشي

ګلستان غوندې وطن پکښې کنډر شې
د کم عقلو چې سرکار لاسو له ورشي

شخوند وهي چې د غریب سړي په غوښو
دا ظالم دي د زردار لاسو له ورشي

په فریب یې ګډوي د ځان د پاره
بس پاڑو له چې یو مار لاسو له ورشي

پند تري واخلي دومره لویه ګټه اوکړي
ادب خوښو له چې زیار لاسو له ورشي

لوئ الله به یې بخښې دا یې باور دے
که الیاس یې ګناهګار لاسو له ورشي

۲۸ می ۲۰۲۳ دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځے په نیمي شپے باندي څنګه څنګه چل اوشو
ما شان بے اسرے باندي څنګه څنګه چل اوشو

خړه شوله ځان پکښې د ځان په رنګي نه وینم
دا په ائینے باندي څنګه څنګه چل اوشو

ژوند ته پکښې نه پرېږدي ساده او پښتانه خلق
دا په زمانے باندي څنګه څنګه چل اوشو

ځان پکښې یادے خالي د ځان پکښې صفت کوے
ستا په ترانے باندي څنګه څنګه چل اوشو

اوس د راتلو ګمان دي زړه ته هډو نه راوالم
دا دي په وعدے باندي څنګه څنګه چل اوشو

موده اوشوه چې خبر مو د یو بل نه دے اخستے
ستا په یارانے باندي څنګه څنګه چل اوشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د مات زړګي د رغیدو سندري نه وائې
ربابه په نغمے باندي څنګه څنګه چل اوشو

الیاس ته دي د زړه پټه خبره پکښې اوکړله
دا دي په بهانے باندي څنګه څنګه چل اوشو

۲ جون ۲۰۲۳ دمام

هائیکو

څنګه به په دغه خاوره امن شي
دلته د غریب چي حق تلفي کیده
ډیرو ورته چینګه خوله نیولي وه

هائیکو

غرض مي دا وي چي پښتون بیدار شي
زه په پښتو کښې لیک ته هڅه اوکړم
بس خو یاګاني دي چي نه مي پریږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکو

ښکاري حق پرست نه ئے
شل شل دي جوړ کړي دي
سم شلتالو نه وائے

هائیکو

دلته د قاضي په فیصلو کښې هم
قتل د انصاف کیږي په جار باندي
نو دلته زلزله به په مونږ نه راځي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

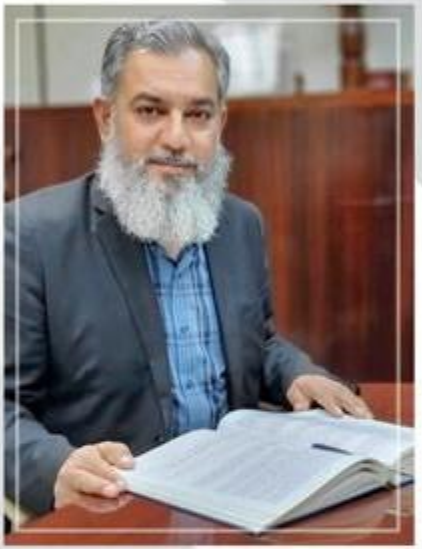

زه يې د اولس د زړۀ سلطان کړمه
خوي راله يزدان داسې راکړے دے

الياس د وخت جابرته نېغ ولاړ يمه
فکر راله توان داسې راکړے دے

محمدالياس

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library